



Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δέκατο πενταμελές τμήμα)

της 20ής Οκτωβρίου 2021 *

«Ανταγωνισμός – Συγκεντρώσεις – Αεροπορικές μεταφορές – Απόφαση η οποία κηρύσσει πράξη συγκεντρώσεως συμβατή προς την εσωτερική αγορά και τη συμφωνία ΕΟΧ – Σχετική αγορά – Εκτίμηση των αποτελεσμάτων της συγκεντρώσεως επί του ανταγωνισμού – Απουσία δεσμεύσεων – Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-240/18,

Polskie Linie Lotnicze «LOT» S.A., με έδρα τη Βαρσοβία (Πολωνία), εκπροσωπούμενη από τους M. Jeżewski και M. König, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από την L. Wildranner και τους T. Franchoo και J. Szczodrowski,

καθής,

υποστηριζόμενης από

easyJet plc, με έδρα το Luton (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον M. Odrizola Alén, την I. Terlecka και τον T. Reeves, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2017) 8776 τελικό της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, με την οποία συγκέντρωση κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά και τη συμφωνία για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/M.8672 – easyJet/Ορισμένα στοιχεία του ενεργητικού της Air Berlin).

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους M. van der Woude, Πρόεδρο, A. Kornezov, E. Buttigieg, K. Kowalik-Bańczyk (εισηγήτρια) και G. Hesse, δικαστές,

γραμματέας: R. Ūkelytė, διοικητική υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Σεπτεμβρίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η Air Berlin plc ήταν αεροπορική εταιρία. Το 2016 έθεσε σε εφαρμογή, λόγω οικονομικών δυσχερειών, σχέδιο αναδιαρθρώσεως το οποίο επρόκειτο να χρηματοδοτηθεί εν μέρει με δάνεια εκ μέρους ενός εκ των μετόχων της, της Etihad Airways PJSC.
- 2 Στις 9 Αυγούστου 2017, η Etihad Airways δεν κατέβαλε την οφειλόμενη δόση δανείου.
- 3 Στις 11 Αυγούστου 2017, η Etihad Airways ανακοίνωσε δημοσίως ότι δεν θα παρείχε πλέον χρηματοοικονομική συνδρομή στην Air Berlin.
- 4 Στις 15 Αυγούστου 2017, αφενός, η Air Berlin κίνησε διαδικασία αφερεγγυότητας ενώπιον του Amtsgericht Charlottenburg (ειρηνοδικείου Charlottenburg, Γερμανία), το οποίο της επέτρεψε να συνεχίσει να διαχειρίζεται και να διαθέτει τα περιουσιακά της στοιχεία υπό την εποπτεία προσωρινού διαχειριστή.
- 5 Αφετέρου, η Γερμανική Κυβέρνηση κοινοποίησε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, μέτρο ενίσχυσεως υπό μορφή εγγυημένου δανείου ύψους 150 εκατομμυρίων ευρώ κατ' ανώτατον όριο υπέρ της Air Berlin (στο εξής: ενίσχυση διασώσεως). Με την απόφαση C(2017) 6080 τελικό, της 4ης Σεπτεμβρίου 2017, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.48937 (2017/N) – Γερμανία, για τη διάσωση της Air Berlin (ΕΕ 2017, C 400, σ. 7) (στο εξής: απόφαση κηρύσσουν την ενίσχυση διασώσεως συμβατή με την εσωτερική αγορά), η Επιτροπή κήρυξε την ενίσχυση διασώσεως συμβατή με την εσωτερική αγορά. Συναφώς, διευκρίνισε ότι η ενίσχυση αυτή θα καθιστούσε δυνατή τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της Air Berlin για τρεις μήνες κατ' ανώτατον όριο, κατά τη διάρκεια των οποίων προβλεπόταν η πώληση των στοιχείων του ενεργητικού της.
- 6 Στις 27 Οκτωβρίου 2017, η παρεμβαίνουσα, easyJet plc, και η Air Berlin συνήψαν συμφωνία για την απόκτηση χρονοθυρίδων, μεταξύ άλλων στον αερολιμένα Berlin-Tegel (Γερμανία), των θέσεων σταθμεύσεως που αντιστοιχούσαν στις εν λόγω χρονοθυρίδες, των ενδεχόμενων παραγγελιών πελατών της Air Berlin σχετικά με τις πράξεις που συνδέονταν με τις εν λόγω χρονοθυρίδες, διαφόρων στοιχείων καμπίνας αεροσκαφών και συναφούς εξοπλισμού καθώς και των ιστορικών δεδομένων σχετικά με το σύνολο των στοιχείων αυτών του ενεργητικού (στο εξής: συμφωνία της 27ης Οκτωβρίου 2017).
- 7 Στις 28 Οκτωβρίου 2017, η Air Berlin έπαυσε τις δραστηριότητές της στις αγορές υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών.
- 8 Με διάταξη της 1ης Νοεμβρίου 2017, το Amtsgericht Charlottenburg (ειρηνοδικείο Charlottenburg) έκρινε ότι είχαν αποδειχθεί η αφερεγγυότητα και η υπερχρέωση της Air Berlin.

- 9 Στις 7 Νοεμβρίου 2017, η παρεμβαίνουσα κοινοποίησε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων («Κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων») (ΕΕ 2004, L 24, σ. 1), τη συγκέντρωση με την οποία θα αποκτούσε τα στοιχεία του ενεργητικού που αναφέρονται στη σκέψη 6 ανωτέρω, σύμφωνα με τη συμφωνία της 27ης Οκτωβρίου 2017 (στο εξής: επίμαχη συγκέντρωση).
- 10 Με την απόφαση C(2017) 8776 τελικό, της 12ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση COMP/M.8672 – easyJet/Ορισμένα στοιχεία του ενεργητικού της Air Berlin) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η Επιτροπή έκρινε ότι η επίμαχη συγκέντρωση ήταν συμβατή με την εσωτερική αγορά δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 139/2004.
- 11 Ειδικότερα, κατά πρώτον, η Επιτροπή θεώρησε, αφενός, ότι η επίμαχη συγκέντρωση αφορούσε κυρίως τη μεταβίβαση χρονοθυρίδων από την Air Berlin στην παρεμβαίνουσα και, αφετέρου, ότι η Air Berlin είχε παύσει τις δραστηριότητές της στον τομέα της αεροπορικής μεταφοράς επιβατών πριν από την εν λόγω συγκέντρωση και ανεξάρτητα από αυτήν. Επισήμανε, συναφώς, ότι οι εν λόγω χρονοθυρίδες δεν συνδέονταν με κανένα συγκεκριμένο δρομολόγιο και ότι η Air Berlin δεν εκμεταλλευόταν πλέον κανένα δρομολόγιο. Εντεύθεν συνήγαγε ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η εκτίμηση των αποτελεσμάτων της εν λόγω συγκεντρώσεως επί των αγορών υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών που ορίζονται ανά ζεύγος πόλεων μεταξύ ενός σημείου αναχωρήσεως και ενός σημείου προορισμού (στο εξής: αγορές A & Π) δεν καθιστούσε εφικτή την κατανόηση των «διαρθρωτικών συνεπειών» της εν λόγω συγκεντρώσεως επί του ανταγωνισμού. Κατά συνέπεια, αντί να εκτιμήσει, σύμφωνα με την πρακτική που ακολουθεί κατά τη λήψη των αποφάσεών της, τα αποτελέσματα της επίμαχης συγκεντρώσεως σε καθεμιά από τις εν λόγω αγορές στις οποίες δραστηριοποιούνταν η Air Berlin και η παρεμβαίνουσα, η Επιτροπή καθόρισε τις σχετικές αγορές των υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών αθροίζοντας το σύνολο των αγορών A & Π από ή προς καθέναν από τους αερολιμένες με τους οποίους συνδέονταν οι χρονοθυρίδες της Air Berlin που μεταβιβάστηκαν στην παρεμβαίνουσα. Ως εκ τούτου, όρισε τις σχετικές αγορές ως τις αγορές υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από ή προς τους εν λόγω αερολιμένες.
- 12 Όσον αφορά ειδικότερα τον αερολιμένα Berlin-Tegel, η Επιτροπή επισήμανε ότι η παρεμβαίνουσα δεν είχε καμία χρονοθυρίδα στον αερολιμένα αυτόν πριν από την επίμαχη συγκέντρωση, αλλά διέθετε χρονοθυρίδες στον αερολιμένα Berlin-Schönefeld (Γερμανία). Ως εκ τούτου, έκρινε ότι η μεταβίβαση των χρονοθυρίδων της Air Berlin στον αερολιμένα Berlin-Tegel δεν θα είχε καμία επίπτωση στον ανταγωνισμό στην περίπτωση που οι αερολιμένες αυτοί θεωρούνταν ότι ανήκουν σε διαφορετικές γεωγραφικές αγορές. Εντούτοις, αντί να αποφανθεί επί του ζητήματος αν οι εν λόγω αερολιμένες αποτελούσαν τμήμα της ίδιας γεωγραφικής αγοράς, προτίμησε να εξακριβώσει ότι η εν λόγω συγκέντρωση δεν ήγειρε σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητά της με την εσωτερική αγορά σε περίπτωση που οι αερολιμένες αυτοί θα θεωρούντο ότι ανήκουν στην ίδια γεωγραφική αγορά.
- 13 Κατά δεύτερον, η Επιτροπή έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι η παρεμβαίνουσα θα είχε την ικανότητα να αποκλείσει την πρόσβαση στις σχετικές αγορές υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών σε περίπτωση συνδρομής τριών προϋποθέσεων. Πρώτον, ο αριθμός χρονοθυρίδων που κατέχει η παρεμβαίνουσα σε έναν από τους οικείους αερολιμένες θα έπρεπε να αντιπροσωπεύει σημαντικό μέρος του συνολικού αριθμού χρονοθυρίδων του αερολιμένα αυτού, ιδίως όταν συμπληρώνεται το ανώτατο ποσοστό συμφορήσεως του εν λόγω αερολιμένα. Δεύτερον, η επίμαχη συγκέντρωση θα έπρεπε να αυξάνει σημαντικά τον αριθμό χρονοθυρίδων που κατέχει η παρεμβαίνουσα στον εν λόγω αερολιμένα, ιδίως όταν συμπληρώνεται το ανώτατο ποσοστό συμφορήσεως του εν λόγω

αερολιμένα. Τρίτον, η κατοχή χρονοθυρίδων από την παρεμβαίνουσα θα έπρεπε να επηρεάζει αρνητικά τη διαθεσιμότητα χρονοθυρίδων στον συγκεκριμένο αυτό αερολιμένα, λαμβανομένου υπόψη του υψηλού ποσοστού συμφορήσεώς του και του σημαντικού αριθμού χρονοθυρίδων που κατέχει η παρεμβαίνουσα.

- 14 Η Επιτροπή συνήγαγε εντεύθεν ότι η παρεμβαίνουσα δεν έχει την ικανότητα να αποκλείσει την πρόσβαση στις σχετικές αγορές υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από ή προς κανέναν από τους αερολιμένες με τους οποίους συνδέονταν οι χρονοθυρίδες της Air Berlin. Εντούτοις, λαμβανομένης υπόψη της μεγαλύτερης επιπτώσεως της επίμαχης συγκεντρώσεως στους αερολιμένες Berlin-Tegel και Berlin-Schönefeld (στο εξής: αερολιμένες του Βερολίνου), εξέτασε επιπλέον αν η παρεμβαίνουσα θα είχε κίνητρο να αποκλείσει την πρόσβαση στις αγορές υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από ή προς τους αερολιμένες αυτούς. Αφού έλαβε υπόψη, μεταξύ άλλων, το ποσοστό συμφορήσεως των εν λόγω αερολιμένων, το μερίδιο αγοράς των ανταγωνιστών της παρεμβαίνουσας και τις εμπορικές στρατηγικές που είχε υιοθετήσει στο παρελθόν η τελευταία, η Επιτροπή έκρινε ότι η παρεμβαίνουσα δεν είχε κίνητρο να αποκλείσει την πρόσβαση στις αγορές αυτές. Τέλος, σημείωσε ότι, λαμβανομένης υπόψη της παρουσίας δύο άλλων σημαντικών αεροπορικών εταιριών στις εν λόγω αγορές, η τυχόν εφαρμογή εκ μέρους της παρεμβαίνουσας στρατηγικής αποκλεισμού των ανταγωνιστών από την αγορά δεν θα οδηγούσε σε περιορισμό του ανταγωνισμού στις αγορές αυτές.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Απριλίου 2018, η προσφεύγουσα, Polskie Linie Lotnicze «LOT» S.A., άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 16 Με υπόμνημα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Ιουλίου 2018, η παρεμβαίνουσα ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής. Με διάταξη της 28ης Νοεμβρίου 2018, ο πρόεδρος του ενάτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου επέτρεψε την παρέμβασή της.
- 17 Με δικόγραφο της 27ης Αυγούστου 2018, καθώς και της 9ης Απριλίου και της 27ης Ιουνίου 2019, η προσφεύγουσα ζήτησε την εμπιστευτική μεταχείριση ορισμένων πληροφοριών που περιέχονται στα υπομνήματά της και στα παραρτήματά τους.
- 18 Κατόπιν της μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, η εισηγήτρια δικαστής τοποθετήθηκε στο δέκατο τμήμα, στο οποίο, κατά συνέπεια, ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση.
- 19 Κατόπιν προτάσεως του δέκατου τμήματος, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να παραπέμψει την υπόθεση ενώπιον πενταμελούς τμήματος, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 20 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα,

- να υποχρεώσει την παρεμβαίνουσα να φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.
- 21 Επιπλέον, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο, βάσει του άρθρου 88 του Κανονισμού Διαδικασίας, να λάβει μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας σχετικά με την ενίσχυση διασώσεως, την παύση των δραστηριοτήτων της Air Berlin και την πώληση των στοιχείων του ενεργητικού της.
- 22 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή,
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 23 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι η παρεμβαίνουσα αμφισβητεί το παραδεκτό της προσφυγής. Εντούτοις, πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι δεν είναι αναγκαίο να κριθεί το ζήτημα του παραδεκτού της προσφυγής, όταν αυτή πρέπει οπωσδήποτε να απορριφθεί επί της ουσίας (πρβλ. απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2002, Συμβούλιο κατά Boehringer, C-23/00 P, EU:C:2002:118, σκέψεις 51 και 52). Κατά συνέπεια, εν προκειμένω, στο μέτρο που, για τους λόγους που εκτίθενται κατωτέρω, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί επί της ουσίας, παρέλκει η απόφαση επί του παραδεκτού της.
- 24 Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος αφορά εσφαλμένο ορισμό των σχετικών αγορών, ο δεύτερος πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των αποτελεσμάτων της επίμαχης συγκεντρώσεως, ο τρίτος παράλειψη εξετάσεως της ενδεχόμενης βελτιώσεως της αποτελεσματικότητας που προκύπτει από τη συγκέντρωση αυτή, ο τέταρτος ανεπαρκή χαρακτήρα των δεσμεύσεων που ανέλαβε η παρεμβαίνουσα, ο πέμπτος παράλειψη συνεκτιμήσεως της ενισχύσεως διασώσεως στο πλαίσιο της εκτιμήσεως των αποτελεσμάτων της εν λόγω συγκεντρώσεως και ο έκτος παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, περί εσφαλμένου ορισμού των σχετικών αγορών

- 25 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι προέβη σε εσφαλμένο ορισμό των σχετικών αγορών. Ο λόγος αυτός περιλαμβάνει, κατ' ουσίαν, δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τις προκειμένες της συλλογιστικής της Επιτροπής κατά τις οποίες, αφενός, η Air Berlin είχε παύσει τις δραστηριότητές της πριν από την επίμαχη συγκέντρωση και ανεξάρτητα από αυτήν και, αφετέρου, η παρεμβαίνουσα δεν απέκτησε την Air Berlin ως επιχείρηση, αλλά μόνον στοιχεία του ενεργητικού της. Με το δεύτερο σκέλος, προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν όρισε τις σχετικές αγορές παροχής υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών ανά αγορές Α & Π, τούτο δε ακόμη και στην περίπτωση που ήθελε θεωρηθεί ότι η Air Berlin είχε ήδη αποσυρθεί από ορισμένες από τις αγορές αυτές.
- 26 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται ότι η Air Berlin δεν είχε παύσει τις δραστηριότητές της πριν από την επίμαχη συγκέντρωση και ανεξάρτητα από

αυτήν και ότι έπρεπε να θεωρηθεί ως επιχείρηση για τους σκοπούς της εκτιμήσεως των αποτελεσμάτων της συγκεντρώσεως

- 27 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η Air Berlin είχε παύσει τις δραστηριότητές της στις 28 Οκτωβρίου 2017 και, κατά συνέπεια, ότι είχε αποσυρθεί από το σύνολο των αγορών Α & Π στις οποίες ήταν παρούσα, πριν από την επίμαχη συγκέντρωση και ανεξάρτητα από αυτήν. Υπό τις συνθήκες αυτές, έκρινε ότι η εν λόγω συγκέντρωση, καθόσον αφορούσε πρωτίστως χρονοθυρίδες, θα είχε ως αποτέλεσμα να αναλάβει η παρεμβαίνουσα τις θέσεις που κατείχε η Air Berlin, όχι ειδικώς στις αγορές Α & Π στις οποίες η τελευταία ήταν παρούσα, αλλά στους αερολιμένες με τους οποίους συνδέονταν οι εν λόγω χρονοθυρίδες.
- 28 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς η Επιτροπή θεώρησε ότι η παύση των δραστηριοτήτων της Air Berlin ήταν ανεξάρτητη από την πραγματοποίηση της επίμαχης συγκεντρώσεως. Επισημαίνει ότι την ημέρα υποβολής της αιτήσεως περί κινήσεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας, στις 15 Αυγούστου 2017, οι γερμανικές αρχές αποφάσισαν να χορηγήσουν στην Air Berlin την ενίσχυση διασώσεως. Η ενίσχυση όμως αυτή παρέσχε στην τελευταία τη δυνατότητα να αποφύγει την ανάκληση της αδείας εκμεταλλεύσεως που διέθετε και, κατά συνέπεια, να συνεχίσει τις δραστηριότητές της και να διατηρήσει τα στοιχεία του ενεργητικού της, συμπεριλαμβανομένων των χρονοθυρίδων. Η εν λόγω ενίσχυση είχε επομένως ως σκοπό να καταστήσει δυνατή τη μεταβίβαση ενός τμήματος των χρονοθυρίδων της στην παρεμβαίνουσα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8α του κανονισμού (ΕΟΚ) 95/93 του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 1993, σχετικά με τους κοινούς κανόνες κατανομής του διαθέσιμου χρόνου χρήσης (slots) στους κοινοτικούς αερολιμένες (ΕΕ 1993, L 14, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 545/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009 (ΕΕ 2009, L 167, σ. 24).
- 29 Συναφώς, δεν αμφισβητείται ότι η διαδικασία αφερεγγυότητας της Air Berlin κινήθηκε στις 15 Αυγούστου 2017 και ότι η διαδικασία αυτή οφειλόταν στις χρηματοοικονομικές δυσχέρειες της Air Berlin και στην άρνηση της Etihad Airways να προβεί στην καταβολή της δόσεως δανείου υπέρ αυτής. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ούτε ότι, όπως προκύπτει εξάλλου από την απόφαση με την οποία η ενίσχυση διασώσεως κρίθηκε συμβατή με την εσωτερική αγορά, η εν λόγω ενίσχυση είχε ως μοναδικό σκοπό να καθυστερήσει, για μέγιστη διάρκεια τριών μηνών, την παύση των δραστηριοτήτων της Air Berlin, αλλά όχι να την εμποδίσει.
- 30 Κατά συνέπεια, πρέπει να τονιστεί ότι η Air Berlin θα είχε παύσει τις δραστηριότητές της ακόμη και αν δεν μεσολαβούσε η επίμαχη συγκέντρωση, οπότε η Επιτροπή ορθώς θεώρησε ότι η Air Berlin είχε παύσει τις δραστηριότητές της ανεξαρτήτως της συγκεντρώσεως.
- 31 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί το γεγονός ότι η παύση των δραστηριοτήτων της Air Berlin ήταν προγενέστερη της επίμαχης συγκεντρώσεως. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι η Air Berlin έπαυσε τις δραστηριότητές της το πρώτον στις 28 Οκτωβρίου 2017, ήτοι μετά τη συμφωνία της 27ης Οκτωβρίου 2017, και ότι η διαπραγμάτευση της συμφωνίας αυτής είχε αρχίσει τις εβδομάδες πριν από τον Αύγουστο του 2017. Εξ αυτού συνάγει ότι η Air Berlin δεν είχε ακόμη παύσει τη δραστηριότητά της κατά την ως άνω διαπραγμάτευση. Το γεγονός ότι, από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, στις 15 Αυγούστου 2017, η Air Berlin αποθάρρυνε ενεργά κάθε νέα κράτηση για τις υπηρεσίες της δεν σημαίνει ότι ήταν αδρανής, στο μέτρο που, λαμβανομένης υπόψη της ενισχύσεως διασώσεως, είχε κατορθώσει να διατηρήσει το πιστοποιητικό αερομεταφορέα το οποίο διέθετε καθώς και την άδειά της εκμεταλλεύσεως.

- 32 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 139/2004, συγκέντρωση με ευρωπαϊκή διάσταση δεν πραγματοποιείται πριν από την κοινοποίησή της, ούτε πριν να κηρυχθεί συμβατή με την εσωτερική αγορά, εκτός αν η Επιτροπή χορηγήσει απαλλαγή από την υποχρέωση αυτή βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού.
- 33 Στο μέτρο που από τη δικογραφία δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή χορήγησε τέτοια απαλλαγή, πρέπει, εν προκειμένω, να επισημανθεί ότι η πλήρης πραγματοποίηση της επίμαχης συγκεντρώσεως μπόρεσε να λάβει χώρα το πρώτον μετά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, στις 12 Δεκεμβρίου 2017, ήτοι ενάμιση σχεδόν μήνα μετά την παύση των δραστηριοτήτων της Air Berlin.
- 34 Επομένως, η προσφεύγουσα αβασίμως προσάπτει στην Επιτροπή ότι θεώρησε ότι η Air Berlin είχε παύσει τις δραστηριότητές της πριν από την επίμαχη συγκέντρωση.
- 35 Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι διαχώρισε τεχνητώς τα στοιχεία του ενεργητικού της Air Berlin, που αποτελούν το αντικείμενο της επίμαχης συγκεντρώσεως, από την επιχείρηση Air Berlin, η οποία ήταν αεροπορική εταιρία ανταγωνιστική της παρεμβαίνουσας. Μολονότι η παρεμβαίνουσα απέκτησε μέρος μόνον των στοιχείων του ενεργητικού της Air Berlin, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Air Berlin ήταν συγχρόνως ο πωλητής των στοιχείων αυτών του ενεργητικού και ένα από τα μέρη της εν λόγω συγκεντρώσεως. Προσθέτει ότι, σε αντίθεση με τα αφηρημένα σύνολα στοιχείων του ενεργητικού, μόνον οι επιχειρήσεις μπορούν να χαρακτηρισθούν ως μέρη μιας συγκεντρώσεως. Λαμβανομένης όμως υπόψη της μεταβιβάσεως χρονοθυρίδων από την Air Berlin στην παρεμβαίνουσα, η παρεμβαίνουσα απέκτησε πράγματι μια επιχείρηση στο πλαίσιο της επίμαχης συγκεντρώσεως.
- 36 Συναφώς, πρώτον, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 139/2004, συγκέντρωση θεωρείται ότι υπάρχει όταν προκύπτει μόνιμη μεταβολή του ελέγχου λόγω της αποκτήσεως, από επιχείρηση, του άμεσου ελέγχου του συνόλου ή τμημάτων άλλης επιχείρησης. Επιπλέον, όσον αφορά τον υπολογισμό του κύκλου εργασιών, το άρθρο 5, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού ορίζει ότι, όταν η συγκέντρωση πραγματοποιείται με την απόκτηση τμημάτων μιας επιχείρησης, λαμβάνεται υπόψη όσον αφορά τον πωλητή μόνον ο κύκλος εργασιών ο σχετικός με τα τμήματα που αποτελούν αντικείμενο της συγκεντρώσεως. Επομένως, όπως ορθώς επισημαίνεται, εξάλλου, στην παράγραφο 136 της κωδικοποιημένης ανακοινώσεως της Επιτροπής για θέματα δικαιοδοσίας βάσει του κανονισμού 139/2004 (ΕΕ 2008, C 95, σ. 1), ως συμμετέχουσες επιχειρήσεις κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού θεωρούνται η αποκτώσα ή οι αποκτώσες επιχειρήσεις και το αποκτώμενο τμήμα ή τμήματα της επιχείρησης-στόχου, και όχι οι υπόλοιπες επιχειρηματικές δραστηριότητες του πωλητή.
- 37 Επομένως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, οι δραστηριότητες που διατήρησε η Air Berlin δεν θεωρούνται ως συμμετέχουσα επιχείρηση κατά την έννοια του κανονισμού 139/2004.
- 38 Δεύτερον, πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί το γεγονός, το οποίο επισήμανε η Επιτροπή στο σημείο 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι στοιχεία του ενεργητικού θα μπορούσαν να αποτελέσουν, εντός διαστήματος τριών ετών, επιχειρηματική δραστηριότητα με παρουσία στην αγορά, της οποίας μπορεί να προσδιορισθεί ο κύκλος εργασιών. Δεν αμφισβητεί επίσης ότι τέτοια στοιχεία του ενεργητικού μπορούν, υπό τις συνθήκες αυτές, να συνιστούν συμμετέχουσα επιχείρηση κατά την έννοια του κανονισμού 139/2004. Επιπλέον, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει ότι, εν προκειμένω, τα αποκτηθέντα από την παρεμβαίνουσα στοιχεία του ενεργητικού, όπως

αυτά ορίζονται στην προσβαλλόμενη απόφαση, δεν μπορούσαν να αποτελέσουν, εντός διαστήματος τριών ετών, επιχειρηματική δραστηριότητα με παρουσία στην αγορά, ο κύκλος εργασιών της οποίας μπορούσε να προσδιορισθεί.

- 39 Επομένως, η Επιτροπή ορθώς θεώρησε ότι τα στοιχεία του ενεργητικού που απέκτησε η παρεμβαίνουσα στο πλαίσιο της επίμαχης συγκεντρώσεως συνιστούσαν επιχείρηση ή τμήμα επιχειρήσεως κατά την έννοια του κανονισμού 139/2004, μολονότι η Air Berlin είχε παύσει τις δραστηριότητές της πριν από τη συγκέντρωση αυτή. Κατά συνέπεια, στο μέτρο που δεν αμφισβητείται ότι η παρεμβαίνουσα απέκτησε μέρος μόνον των στοιχείων του ενεργητικού της Air Berlin, η Επιτροπή ορθώς διαπίστωσε ότι η παρεμβαίνουσα είχε αποκτήσει τον έλεγχο επιχειρήσεως ή τμήματος επιχειρήσεως που αντιστοιχούσε σε ορισμένα μόνον στοιχεία του ενεργητικού της Air Berlin και ότι τα στοιχεία αυτά του ενεργητικού συνιστούσαν συμμετέχουσα επιχείρηση κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού.
- 40 Υπό τις συνθήκες αυτές, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται ότι η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει την επίμαχη συγκέντρωση σε κάθε μία από τις σχετικές αγορές A & Π

- 41 Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν ανέλυσε τα ενδεχομένως αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα της επίμαχης συγκεντρώσεως στις σχετικές αγορές A & Π.
- 42 Υπενθυμίζεται ευθύς εξ αρχής ότι, προκειμένου να κηρύξει συγκέντρωση συμβατή με την εσωτερική αγορά, η Επιτροπή πρέπει, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 139/2004, να διαπιστώσει ότι η πραγματοποίηση της εν λόγω συγκεντρώσεως δεν ενδέχεται να παρακωλύει σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα αυτής, ιδίως ως αποτέλεσμα της δημιουργίας ή της ενισχύσεως μιας δεσπόζουσας θέσεως.
- 43 Επομένως, ο προσήκων ορισμός της σχετικής αγοράς αποτελεί αναγκαία και προκαταρκτική συνθήκη για κάθε εκτίμηση σχετικά με την επίπτωση που μια πράξη συγκεντρώσεως έχει επί του ανταγωνισμού (απόφαση της 31ης Μαρτίου 1998, Γαλλία κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-68/94 και C-30/95, EU:C:1998:148, σκέψη 143). Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η αγορά των σχετικών προϊόντων περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα ή/και τις υπηρεσίες που είναι δυνατόν να εναλλάσσονται ή να υποκαθίστανται αμοιβαία από τον καταναλωτή, λόγω των χαρακτηριστικών, των τιμών και της χρήσεως για την οποία προορίζονται (απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2018, F. Hoffmann-La Roche κ.λπ., C-179/16, EU:C:2018:25, σκέψη 50). Ειδικότερα, η έννοια της σχετικής αγοράς σημαίνει ότι είναι δυνατόν να υπάρξει αποτελεσματικός ανταγωνισμός μεταξύ των προϊόντων ή των υπηρεσιών που αποτελούν μέρος αυτής, γεγονός που προϋποθέτει επαρκή βαθμό εναλλαξιμότητας προκειμένου όλα τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες, που αποτελούν μέρος της ίδιας αγοράς, να τυχάνουν της ίδιας χρήσεως (απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2018, F. Hoffmann-La Roche κ.λπ., C-179/16, EU:C:2018:25, σκέψη 51).
- 44 Εντούτοις, όταν προσάπτεται στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη κάποιο ενδεχόμενο πρόβλημα σχετικά με τον ανταγωνισμό σε αγορές άλλες από αυτές στις οποίες ανέλυσε τον ανταγωνισμό, απόκειται στον προσφεύγοντα να προσκομίσει σοβαρές ενδείξεις προκειμένου να αποδειχθεί τεκμηριωμένα η ύπαρξη προβλήματος σχετικά με τον ανταγωνισμό το οποίο θα έπρεπε, λόγω της επιπτώσεώς του, να εξετασθεί από την Επιτροπή. Για να ικανοποιήσει την απαίτηση αυτή, ο προσφεύγων πρέπει να προσδιορίσει τις οικείες αγορές, να περιγράψει την κατάσταση του

ανταγωνισμού αν δεν υπήρχε συγκέντρωση και να αναφέρει ποιες θα είναι οι πιθανές συνέπειες μιας συγκεντρώσεως όσον αφορά την κατάσταση του ανταγωνισμού στις αγορές αυτές (αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 2006, easyJet κατά Επιτροπής, T-177/04, EU:T:2006:187, σκέψεις 65 και 66, και της 13ης Μαΐου 2015, Niki Luftfahrt κατά Επιτροπής, T-162/10, EU:T:2015:283, σκέψεις 174 και 175).

- 45 Εν προκειμένω, η Επιτροπή επισήμανε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι οι αεροπορικές εταιρίες βρίσκονταν από την πλευρά της ζήτησεως στην αγορά των υπηρεσιών αερολιμενικών υποδομών που παρέχονται από τους αερολιμένες και από την πλευρά της προσφοράς στις αγορές των υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών.
- 46 Όσον αφορά ειδικότερα τις χρονοθυρίδες, η Επιτροπή επισήμανε ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 2, στοιχείο α', του κανονισμού 95/93, αυτές συνίσταντο σε άδειες, δοθείσες από συντονιστή, προς χρησιμοποίηση του πλήρους φάσματος της αερολιμενικής υποδομής που ήταν αναγκαία για την παροχή αεροπορικής υπηρεσίας εντός συγκεκριμένου συντονισμένου αερολιμένα μια συγκεκριμένη ημέρα και ώρα για προσγείωση ή απογείωση. Εξ αυτού συνήγαγε ότι οι χρονοθυρίδες αποτελούσαν εισροές απαραίτητες για την πρόσβαση των αεροπορικών εταιριών στις υπηρεσίες αερολιμενικών υποδομών που παρέχονται από τους αερολιμένες και, κατά συνέπεια, για την παροχή υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από ή προς τους εν λόγω αερολιμένες. Κατά συνέπεια, στο μέτρο που η επίμαχη συγκέντρωση αποσκοπούσε, κυρίως, στη μεταβίβαση των χρονοθυρίδων της Air Berlin στην παρεμβαίνουσα, έκρινε ότι η συγκέντρωση αυτή θα είχε επιπτώσεις στη ζήτηση στις αγορές των υπηρεσιών αερολιμενικών υποδομών και στην προσφορά στις αγορές των υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών.
- 47 Υπό τις συνθήκες αυτές, για την εκτίμηση της επίμαχης συγκεντρώσεως, η Επιτροπή εξέτασε αν, λόγω της αυξήσεως του αριθμού των χρονοθυρίδων που κατέχει η παρεμβαίνουσα, η τελευταία θα είχε την ικανότητα ή το κίνητρο να αποκλείσει την πρόσβαση των λοιπών αεροπορικών εταιριών στις υπηρεσίες αερολιμενικών υποδομών και, κατά συνέπεια, στις αγορές υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από ή προς τους αερολιμένες με τους οποίους συνδέονταν οι χρονοθυρίδες της Air Berlin.
- 48 Συναφώς, κατά πρώτον, αφενός, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, από την άποψη των καταναλωτών, οι υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς επιβατών παρέχονται σε συγκεκριμένα δρομολόγια και ότι η δραστηριότητα που ασκούν οι αεροπορικές εταιρίες σε έναν αερολιμένα εξαρτάται από την παροχή των υπηρεσιών αυτών. Εξ αυτού συνάγει ότι δεν είναι δυνατόν να διακριθεί η δραστηριότητα που ασκούν οι αεροπορικές εταιρίες σε έναν αερολιμένα από την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών. Επομένως, η Επιτροπή στηρίχθηκε στην εσφαλμένη παραδοχή ότι οι αεροπορικές εταιρίες είναι φορείς εκμεταλλεύσεως αερολιμένων που προσφέρουν χρονοθυρίδες, ενώ η ανταλλαγή τέτοιων χρονοθυρίδων μεταξύ αεροπορικών εταιριών δεν αντιστοιχεί στην κύρια δραστηριότητά τους.
- 49 Αφετέρου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αν δεν υφίστατο η επίμαχη συγκέντρωση, οι χρονοθυρίδες που κατείχε η Air Berlin θα είχαν διατεθεί σε άλλες αεροπορικές εταιρίες, σύμφωνα με τον κανονισμό 95/93. Συνακόλουθα, υποστηρίζει ότι ο ανταγωνισμός είναι πλέον έντονος στις αγορές Α & Π στην περίπτωση που μια επιχείρηση αποσυρθεί από τις εν λόγω αγορές από ό,τι στην περίπτωση που τα στοιχεία του ενεργητικού της επιχειρήσεως αυτής περιέλθουν σε ανταγωνιστή, όπως συμβαίνει εν προκειμένω. Κατά συνέπεια, θεωρεί ότι από το γεγονός ότι η Air Berlin είχε παύσει τις δραστηριότητές της στις αγορές Α & Π δεν προκύπτει ότι η επίμαχη συγκέντρωση δεν είχε επιπτώσεις στις εν λόγω αγορές.

- 50 Συναφώς, πρέπει βεβαίως να επισημανθεί ότι, όπως υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα, ο ορισμός των αγορών Α & Π αντικατοπτρίζει την οπτική της ζήτησεως, κατά την οποία οι καταναλωτές υπηρεσιών μεταφοράς επιβατών εξετάζουν όλες τις δυνατές εναλλακτικές, περιλαμβανομένων των διαφορετικών τρόπων μεταφοράς, για να μεταβούν από την πόλη αναχωρήσεως στην πόλη προορισμού (απόφαση της 13ης Μαΐου 2015, Niki Luftfahrt κατά Επιτροπής, T-162/10, EU:T:2015:283, σκέψη 138).
- 51 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, δέχθηκε ως βάση την υπόθεση ότι, αν δεν υφίστατο η επίμαχη συγκέντρωση, το σύνολο των χρονοθυρίδων που απέκτησε η παρεμβαίνουσα θα είχε μεταβιβασθεί σε άλλες αεροπορικές εταιρίες πλην της παρεμβαίνουσας. Επιπλέον, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι χρονοθυρίδες είχαν «κεφαλαιώδη σημασία» για την παροχή υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών, στο μέτρο που αποτελούσαν προϋπόθεση για την πρόσβαση στις υπηρεσίες αερολιμενικών υποδομών. Ως εκ τούτου, παραδέχθηκε ότι η εν λόγω συγκέντρωση μπορούσε να έχει επιπτώσεις στις διάφορες αγορές Α & Π με σημείο αναχωρήσεως ή προορισμού τους αερολιμένες με τους οποίους συνδέονταν οι χρονοθυρίδες της Air Berlin.
- 52 Εντούτοις, η Επιτροπή έκρινε ότι η εξέταση των αποτελεσμάτων της επίμαχης συγκεντρώσεως στις αγορές υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών με σημείο αναχωρήσεως ή προορισμού τους αερολιμένες με τους οποίους συνδέονταν οι χρονοθυρίδες της Air Berlin καθιστούσε δυνατή την κατανόηση των αποτελεσμάτων της εν λόγω συγκεντρώσεως στο σύνολο των αγορών Α & Π με σημείο αναχωρήσεως ή προορισμού τους εν λόγω αερολιμένες. Συγκεκριμένα, θεώρησε, όπως και η προσφεύγουσα, ότι, μολονότι οι αεροπορικές εταιρίες βρίσκονταν από την πλευρά της ζήτησεως στην αγορά των υπηρεσιών αερολιμενικών υποδομών, η αύξηση του αριθμού των χρονοθυρίδων που κατείχε η παρεμβαίνουσα μπορούσε ενδεχομένως να της παράσχει τη δυνατότητα να αποκλείσει την πρόσβαση στις υπηρεσίες αυτές. Ως εκ τούτου, ήλεγξε αν η αύξηση του αριθμού των χρονοθυρίδων που κατείχε η παρεμβαίνουσα θα της παρείχε την ικανότητα ή το κίνητρο αποκλεισμού της προσβάσεως στις υπηρεσίες αερολιμενικών υποδομών και, κατά συνέπεια, στις διάφορες αγορές Α & Π με σημείο αναχωρήσεως ή προορισμού τους εν λόγω αερολιμένες.
- 53 Επομένως, αντιθέτως προς ό, τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τα ενδεχόμενα αποτελέσματα της επίμαχης συγκεντρώσεως στις σχετικές αγορές Α & Π, μολονότι δεν εξέτασε χωριστά κάθε μία από τις αγορές αυτές.
- 54 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή έπρεπε να λάβει υπόψη τα μερίδια αγοράς της Air Berlin και της παρεμβαίνουσας καθώς και το αποτέλεσμα της επίμαχης συγκεντρώσεως επί της ανταγωνιστικής τους σχέσεως, επί των πελατών τους και επί των ανταγωνιστών τους στις σχετικές αγορές Α & Π. Συναφώς, διευκρινίζει ότι η Επιτροπή όφειλε να προσδιορίσει τα δρομολόγια που πραγματοποιούσε η Air Berlin τα οποία θα αναλάμβανε η παρεμβαίνουσα κατόπιν της συγκεντρώσεως, καθώς και τις αγορές Α & Π στις οποίες η εν λόγω συγκέντρωση μπορούσε να δημιουργήσει μονοπώλιο. Προσθέτει ότι η Επιτροπή όφειλε επίσης να χρησιμοποιήσει τις «μεθόδους προσομοιώσεως για τον υπολογισμό της ζήτησης» προκειμένου να προσδιορίσει τα δρομολόγια στα οποία η παρεμβαίνουσα θα χρησιμοποιούσε κατά πάσα πιθανότητα τις χρονοθυρίδες της Air Berlin. Διευκρινίζει, συναφώς, ότι η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει τις αγορές Α & Π από ή προς τον αερολιμένα του Ντίσελντορφ (Γερμανία) καθώς και τις αγορές Α & Π από ή προς τους αερολιμένες του Βερολίνου, όπου η παρεμβαίνουσα εκτελούσε, πριν από την εν λόγω συγκέντρωση, τουλάχιστον ένα καθημερινό δρομολόγιο.

- 55 Ειδικότερα, αφενός, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επίμαχη συγκέντρωση μπορούσε να παρακωλύσει σημαντικά τον ουσιαστικό ανταγωνισμό στις αγορές Βερολίνο (Γερμανία) – Βουδαπέστη (Ουγγαρία), Βερολίνο – Τελ Αβίβ (Ισραήλ), Βερολίνο – Βιέννη (Αυστρία), Βερολίνο – Ζυρίχη (Ελβετία), Βερολίνο – Νάπολη (Ιταλία) και Βερολίνο – Κοπεγχάγη (Δανία). Συγκεκριμένα, η παρεμβαίνουσα ανέλαβε τα ως άνω δρομολόγια, τα οποία εκτελούσε η Air Berlin, κατόπιν της εν λόγω συγκεντρώσεως, οπότε αυτή κατέχει μονοπωλιακή θέση στις αγορές Βερολίνο – Νάπολη και Βερολίνο – Κοπεγχάγη και έχει πλέον έναν μόνον ανταγωνιστή στις λοιπές προαναφερθείσες αγορές. Αφετέρου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η παρεμβαίνουσα θα μπορούσε να αναπτύξει τις δραστηριότητές της σε διάφορες αγορές Α & Π από ή προς τους αερολιμένες του Βερολίνου και τον αερολιμένα του Ντίσελντορφ. Εξ αυτού συνάγει ότι η εν λόγω συγκέντρωση θα μπορούσε να εμποδίσει την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων των άλλων αεροπορικών εταιριών στους εν λόγω αερολιμένες. Διευκρινίζει ότι, λαμβανομένου υπόψη του ποσοστού συμφορήσεως των εν λόγω αερολιμένων, η κατοχή σημαντικού αριθμού χρονοθυρίδων από μικρό αριθμό αεροπορικών εταιριών θα μπορούσε να εμποδίσει την πρόσβαση νεοεισερχομένων στους αερολιμένες αυτούς. Επιπλέον, μια τέτοια συγκέντρωση δεν έχει αποτελέσματα μόνον στην «αγορά του Βερολίνου», αλλά και στα δρομολόγια με βάση τους κεντρικούς κόμβους ανταποκρίσεων (hub) των άλλων αεροπορικών εταιριών που μεταφέρουν διερχόμενους επιβάτες από τους αερολιμένες του Βερολίνου.
- 56 Πρώτον, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 50 ανωτέρω, από την εξέταση των αγορών Α & Π είναι δυνατό να εντοπισθούν, μεταξύ των υπηρεσιών μεταφοράς επιβατών, εκείνες τις οποίες ο καταναλωτής θεωρεί εναλλάξιμες ή δυνάμενες να υποκατασταθούν. Επομένως, όταν οι συμμετέχουσες στη συγκέντρωση επιχειρήσεις είναι αεροπορικές εταιρίες που εξακολουθούν να ασκούν δραστηριότητα, η Επιτροπή μπορεί να εντοπίσει τις αγορές Α & Π στις οποίες οι δραστηριότητές τους αλληλεπικαλύπτονται. Ως εκ τούτου, μπορεί να εκτιμήσει τον αντίκτυπο, από απόψεως ανταγωνισμού, της εν λόγω συγκεντρώσεως στην παροχή υπηρεσιών μεταφοράς επιβατών στις αγορές αυτές. Ειδικότερα, μπορεί να καθορίσει μεταξύ άλλων το εύρος των μεταβολών οι οποίες αφορούν τα μερίδια αγοράς και τα επίπεδα συγκεντρώσεως, υπολογίζοντας το συνολικό μερίδιο αγοράς των εν λόγω επιχειρήσεων μετά την ολοκλήρωση της συγκεντρώσεως και αυτό των ανταγωνιστών τους.
- 57 Εντούτοις, εν προκειμένω, λαμβανομένης υπόψη της παύσεως των δραστηριοτήτων της Air Berlin, αυτή αποσύρθηκε από το σύνολο των αγορών Α & Π στις οποίες ήταν παρούσα, οπότε οι δραστηριότητές της και οι δραστηριότητες της παρεμβαίνουσας δεν αλληλεπικαλύπτονταν πλέον σε καμία από τις αγορές αυτές. Επιπλέον, στο μέτρο που οι χρονοθυρίδες της Air Berlin δεν συνδέονταν με κανένα δρομολόγιο, η Επιτροπή ορθώς επισήμανε ότι μπορούσαν, κατά συνέπεια, να χρησιμοποιηθούν από την παρεμβαίνουσα σε αγορές Α & Π διαφορετικές από αυτές στις οποίες δραστηριοποιείτο προηγουμένως η Air Berlin. Πράγματι, δεν αμφισβητείται ότι η παρεμβαίνουσα ήταν σε θέση να ανακατανείμει τις χρονοθυρίδες σε μεγάλο αριθμό αγορών Α & Π, η δε προσφεύγουσα παραδέχεται εξάλλου, στα σημεία 98 και 100 του υπομνήματος απαντήσεως, ότι ήταν αδύνατο για την Επιτροπή να εξετάσει το σύνολο των αγορών Α & Π στις οποίες μπορούσαν να ανακατανεμηθούν οι χρονοθυρίδες της Air Berlin.
- 58 Επομένως, σε αντίθεση με τις συγκεντρώσεις στις οποίες εμπλέκονται αεροπορικές εταιρίες οι οποίες εξακολουθούν να ασκούν δραστηριότητα, εν προκειμένω δεν ήταν βέβαιο ότι η επίμαχη συγκέντρωση θα είχε οποιαδήποτε επίπτωση στον ανταγωνισμό στις αγορές Α & Π στις οποίες η Air Berlin ήταν παρούσα πριν από την παύση των δραστηριοτήτων της.

- 59 Δεύτερον, πρέπει να τονιστεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει ότι η εξέταση των αποτελεσμάτων της επίμαχης συγκεντρώσεως στις αγορές υπηρεσιών αερολιμενικών υποδομών δεν καθιστούσε δυνατό τον εντοπισμό ενδεχόμενων εμποδίων στον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στις διάφορες αγορές A & Π από ή προς τους αερολιμένες με τους οποίους συνδέονταν οι χρονοθυρίδες της Air Berlin.
- 60 Ειδικότερα, μολονότι η προσφεύγουσα προσδιορίζει τις αγορές A & Π στις οποίες η παρεμβαίνουσα είτε ανέλαβε τα δρομολόγια που προηγουμένως εκτελούσε η Air Berlin είτε μπορούσε να χρησιμοποιήσει τις χρονοθυρίδες της Air Berlin, εντούτοις δεν ισχυρίζεται ότι η επίμαχη συγκέντρωση όντως αποτέλεσε σημαντικό εμπόδιο για τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στις αγορές αυτές. Αντιθέτως, ισχυρίζεται ότι δεν υποχρεούται να αποδείξει η ίδια την ύπαρξη ενός τέτοιου εμποδίου, αλλά ότι εναπόκειται στην Επιτροπή να αποδείξει ότι τέτοιο εμπόδιο δεν υφίστατο. Ως εκ τούτου, περιορίζεται στο ισχυρισμό ότι η εν λόγω συγκέντρωση μπορούσε να αποτελέσει τέτοιο εμπόδιο και ότι η Επιτροπή όφειλε να συμπληρώσει την ανάλυσή της, χωρίς ωστόσο να προσκομίζει συναφώς σοβαρές ενδείξεις κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 44 ανωτέρω. Δεν εξηγεί, μεταξύ άλλων, με ποιον τρόπο η εν λόγω συγκέντρωση ήταν ικανή να παρακωλύσει σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό σε ορισμένες αγορές A & Π στην περίπτωση κατά την οποία οι λοιπές αεροπορικές εταιρίες εξακολουθούσαν να έχουν πρόσβαση στις επίμαχες υπηρεσίες αερολιμενικών υποδομών.
- 61 Περαιτέρω, όσον αφορά, αφενός, τις αγορές Βερολίνο – Βουδαπέστη, Βερολίνο – Τελ Αβίβ, Βερολίνο – Βιέννη, Βερολίνο – Ζυρίχη, Βερολίνο – Νάπολη και Βερολίνο – Κοπεγχάγη, στις οποίες η παρεμβαίνουσα τελούσε, κατά την προσφεύγουσα, σε κατάσταση μονοπωλίου ή δυοπωλίου κατόπιν της επίμαχης συγκεντρώσεως, πρέπει να τονιστεί ότι η εν λόγω κατάσταση οφειλόταν στην απόσυρση της Air Berlin από τις εν λόγω αγορές. Η δε απόσυρση αυτή είναι συνέπεια της παύσεως των δραστηριοτήτων της Air Berlin, η οποία, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 27 έως 34 ανωτέρω, έλαβε χώρα πριν από την εν λόγω συγκέντρωση και ανεξάρτητα από αυτήν. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι η παρεμβαίνουσα τελεί, μετά την πραγματοποίηση της εν λόγω συγκεντρώσεως, σε κατάσταση μονοπωλίου ή δυοπωλίου στις εν λόγω αγορές A & Π δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να σημαίνει ότι η εν λόγω συγκέντρωση θα μπορούσε να παρακωλύσει σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στις αγορές αυτές.
- 62 Όσον αφορά, αφετέρου, τις αγορές A & Π από ή προς τον αερολιμένα του Ντίσελντορφ και τους αερολιμένες του Βερολίνου, που προσδιόρισε η προσφεύγουσα, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επίμαχη συγκέντρωση θα μπορούσε να προσδώσει στην παρεμβαίνουσα δεσπόζουσα θέση ή, τουλάχιστον, θα της παρείχε τη δυνατότητα να εφαρμόσει στρατηγικές αποκλεισμού. Υποστηρίζει, συναφώς, ότι η μεταβίβαση χρονοθυρίδων στην παρεμβαίνουσα στους εν λόγω αερολιμένες θα εμπόδιζε τις λοιπές αεροπορικές εταιρίες να αποκτήσουν αρκούντως μεγάλο αριθμό χρονοθυρίδων και, κατά συνέπεια, να αναπτύξουν τις δραστηριότητές τους. Επομένως, όπως υποστηρίζει και η Επιτροπή, η προσφεύγουσα παραδέχεται ότι από την εξέταση της ικανότητας της παρεμβαίνουσας, κατόπιν της εν λόγω συγκεντρώσεως, να αποκλείσει την πρόσβαση στις υπηρεσίες αερολιμενικών υποδομών που παρέχονται από αερολιμένα μπορούσε να εξακριβωθεί ότι η συγκέντρωση αυτή δεν θα παρακώλυε σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στις αγορές A & Π από ή προς τους εν λόγω αερολιμένες.
- 63 Τρίτον, πρέπει να τονιστεί, όπως ακριβώς επισημαίνει και η Επιτροπή, ότι από τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η παρεμβαίνουσα χρησιμοποιεί τις χρονοθυρίδες της Air Berlin για να αυξήσει την προσφορά της στα δρομολόγια για τα οποία η ζήτηση είναι μεγαλύτερη προκύπτει ότι η παρεμβαίνουσα δεν θα αναλάμβανε το σύνολο των δρομολογίων που εκτελούντο

προηγούμενως από την Air Berlin. Συναφώς, η προσφεύγουσα διευκρινίζει, εξάλλου, ότι η παρεμβαίνουσα ακολουθεί το λεγόμενο μοντέλο «συνδέσεως από σημείο σε σημείο», που την απαλλάσσει από την υποχρέωση να συντονίζει τις πτήσεις της μεταξύ τους, παρέχοντάς της, κατ' αυτόν τον τρόπο, τη δυνατότητα να ανακατανέμει ευχερώς τις χρονοθυρίδες της προς άλλα δρομολόγια ανάλογα με τις συνθήκες της αγοράς. Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι η επίμαχη συγκέντρωση μπορούσε να έχει επιπτώσεις στο σύνολο των αγορών Α & Π από ή προς τους αερολιμένες με τους οποίους συνδέονταν οι χρονοθυρίδες της Air Berlin, οπότε η εξέταση των αποτελεσμάτων της συγκεντρώσεως αυτής δεν μπορούσε να περιοριστεί στις αγορές Α & Π τις οποίες προσδιόρισε η προσφεύγουσα.

- 64 Επομένως, η προσφεύγουσα αβασίμως υποστηρίζει ότι ο ορισμός της αγοράς τον οποίον προέκρινε η Επιτροπή δεν καθιστούσε δυνατό τον εντοπισμό των τυχόν σημαντικών εμποδίων για τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό που προκαλούσε η επίμαχη συγκέντρωση, μεταξύ άλλων και στις προσδιορισθείσες από την προσφεύγουσα αγορές Α & Π.
- 65 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως της προσφεύγουσας και, κατά συνέπεια, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, περί πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως των αποτελεσμάτων της επίμαχης συγκεντρώσεως

- 66 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως διαιρείται, κατ' ουσίαν, σε τρία σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη τις κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση των οριζόντιων συγκεντρώσεων σύμφωνα με τον κανονισμό του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ 2004, C 31, σ. 5, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές για τις οριζόντιες συγκεντρώσεις), καθώς και τις κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση των μη οριζόντιων συγκεντρώσεων σύμφωνα με τον ως άνω κανονισμό (ΕΕ 2008, C 265, σ. 6, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις). Με το δεύτερο σκέλος, αμφισβητεί τα ποσοστά συμφορήσεως των αερολιμένων του Βερολίνου και τις κατεχόμενες από την παρεμβαίνουσα χρονοθυρίδες, που έλαβε υπόψη η Επιτροπή ως προς τους εν λόγω αερολιμένες με την προσβαλλόμενη απόφαση. Με το τρίτο σκέλος, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η επίμαχη συγκέντρωση θα μπορούσε να παράσχει στην παρεμβαίνουσα τη δυνατότητα να αποκλείσει την πρόσβαση στις αγορές υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από ή προς τους εν λόγω αερολιμένες.
- 67 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 68 Υπενθυμίζεται εκ προοιμίου ότι, κατά πάγια νομολογία, οι ουσιαστικοί κανόνες του κανονισμού 139/2004, και ιδίως το άρθρο του 2, παρέχουν στην Επιτροπή ορισμένη διακριτική ευχέρεια, ιδίως όσον αφορά ζητήματα οικονομικής φύσεως, και ότι, κατά συνέπεια, ο εκ μέρους του δικαστή έλεγχος της ασκήσεως της εν λόγω ευχέρειας, που είναι ουσιώδης για τον καθορισμό των κανόνων στον τομέα των συγκεντρώσεων, πρέπει να ασκείται λαμβανομένου υπόψη του περιθωρίου εκτιμήσεως, το οποίο στηρίζεται στους οικονομικής φύσεως κανόνες που απαρτίζουν το καθεστώς των συγκεντρώσεων (αποφάσεις της 18ης Δεκεμβρίου 2007, Cementbouw Handel & Industrie κατά Επιτροπής, C-202/06 P, EU:C:2007:814, σκέψη 53, και της 13ης Μαΐου 2015, Niki Luftfahrt κατά Επιτροπής, T-162/10, EU:T:2015:283, σκέψη 85). Ως εκ τούτου, κατά πάγια νομολογία, ο έλεγχος που ασκούν τα δικαιοδοτικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις περίπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις της Επιτροπής περιορίζεται κατ' ανάγκη στη διακρίβωση της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας και αιτιολογήσεως, καθώς και της ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών και της ελλείψεως πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των

πραγματικών περιστατικών και της ελλείψεως καταχρήσεως εξουσίας (αποφάσεις της 7ης Μαΐου 2020, BTB Holding Investments και Duferco Participations Holding κατά Επιτροπής, C-148/19 P, EU:C:2020:354, σκέψη 56, της 5ης Σεπτεμβρίου 2014, Éditions Odile Jacob κατά Επιτροπής, T-471/11, EU:T:2014:739, σκέψη 137, και της 12ης Δεκεμβρίου 2018, Servier κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-691/14, κατά της οποίας εκκρεμεί αίτηση αναιρέσεως, EU:T:2018:922, σκέψη 1374).

- 69 Εντούτοις, μολονότι δεν εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να υποκαταστήσει στην οικονομική εκτίμησή της την Επιτροπή, η οποία έχει τη θεσμική αρμοδιότητα προς τούτο, από παγιωμένη πλέον νομολογία προκύπτει ότι ο δικαστής της Ένωσης οφείλει ιδίως να ελέγχει όχι μόνον την ακρίβεια των προβαλλόμενων αποδεικτικών στοιχείων, την αξιοπιστία τους και τον εύλογο χαρακτήρα τους, αλλά και κατά πόσον τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για να αξιολογηθεί μια πολύπλοκη κατάσταση, καθώς και αν τεκμηριώνουν τα συμπεράσματα τα οποία συνάγονται από αυτά (αποφάσεις της 15ης Φεβρουαρίου 2005, Επιτροπή κατά Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, σκέψη 39, και της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, CB κατά Επιτροπής, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, σκέψη 46).

Επί του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, περί παραβάσεως των κατευθυντηρίων γραμμών, αντιστοίχως, για τις οριζόντιες και για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις

- 70 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένως τις κατευθυντήριες γραμμές για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις αντί των κατευθυντηρίων γραμμών για τις οριζόντιες συγκεντρώσεις. Προσθέτει ότι η Επιτροπή παρέβη επίσης τις κατευθυντήριες γραμμές για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις, στην περίπτωση που θεωρηθεί ότι αυτές τυγχάνουν εφαρμογής.
- 71 Κατά πρώτον, υπενθυμίζεται ότι, κατά την παράγραφο 5 των κατευθυντηρίων γραμμών για τις οριζόντιες συγκεντρώσεις, οριζόντιες συγκεντρώσεις είναι εκείνες στις οποίες οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις αποτελούν πραγματικούς ή δυνητικούς ανταγωνιστές στην ίδια σχετική αγορά. Εντούτοις, η υποσημείωση 6 διευκρινίζει ότι οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές δεν καλύπτουν την αξιολόγηση των επιπτώσεων που έχει μια συγκέντρωση στον ανταγωνισμό σε άλλες αγορές, ιδίως τις κάθετες επιπτώσεις. Συναφώς, κατά την παράγραφο 4 των κατευθυντηρίων γραμμών για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις, κάθετες συγκεντρώσεις είναι αυτές οι οποίες αφορούν επιχειρήσεις που λειτουργούν σε διαφορετικά επίπεδα της αλυσίδας εφοδιασμού.
- 72 Εν προκειμένω, η Επιτροπή αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, με την προσβαλλόμενη απόφαση, στις κατευθυντήριες γραμμές για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις. Στηριζόμενη στην παράγραφο 25 των εν λόγω κατευθυντηρίων γραμμών, η Επιτροπή έκρινε ότι το γεγονός ότι το μέσο μερίδιο των χρονοθυρίδων που κατείχε η παρεμβαίνουσα στους αερολιμένες του Βερολίνου ήταν κατώτερο του 30 % κατά την ολοκλήρωση της εν λόγω συγκεντρώσεως συνιστούσε ένδειξη ότι η συγκέντρωση δεν θα παρακώλυε σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στις αγορές υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από ή προς τους αερολιμένες με τους οποίους συνδέονταν οι χρονοθυρίδες της Air Berlin. Παραδέχθηκε, ωστόσο, ότι το μερίδιο χρονοθυρίδων που κατείχε η παρεμβαίνουσα μπορούσε να υπερβεί το όριο αυτό σε ορισμένες ώρες.
- 73 Συναφώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, στο μέτρο που υφίσταται οριζόντια αλληλοεπικάλυψη μεταξύ των δραστηριοτήτων της Air Berlin και των δραστηριοτήτων της παρεμβαίνουσας στους αερολιμένες του Βερολίνου, η Επιτροπή όφειλε να εφαρμόσει τις κατευθυντήριες γραμμές για τις οριζόντιες συγκεντρώσεις. Δεδομένου, όμως, ότι, λόγω της επίμαχης συγκεντρώσεως, το μερίδιο

χρονοθυρίδων που κατείχε η παρεμβαίνουσα υπερβαίνει «αισθητώς» το 25 % στους ως άνω αερολιμένες, η επίμαχη συγκέντρωση δεν είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά κατ' εφαρμογήν των εν λόγω κατευθυντηρίων γραμμών.

- 74 Πρέπει να τονιστεί, όπως αναφέρθηκε στις σκέψεις 45 έως 47 ανωτέρω, ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι η επίμαχη συγκέντρωση θα είχε επιπτώσεις, αφενός, στις αγορές υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από και προς τους αερολιμένες με οποίους συνδέονταν οι χρονοθυρίδες της Air Berlin και, αφετέρου, στις αγορές υπηρεσιών αερολιμενικών υποδομών των αερολιμένων αυτών. Εντούτοις, όπως προκύπτει από τη σκέψη 72, η Επιτροπή εφάρμοσε τις κατευθυντήριες γραμμές για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις μόνον για τους σκοπούς της αξιολογήσεως των ενδεχόμενων επιπτώσεων της συγκεντρώσεως αυτής στις σχετικές αγορές υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών. Ως εκ τούτου, δεν αναφέρθηκε στις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές για να εκτιμήσει τις ενδεχόμενες επιπτώσεις της συγκεντρώσεως στις σχετικές αγορές αερολιμενικών υποδομών.
- 75 Όσον αφορά, ειδικότερα, τις σχετικές αγορές υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών, αφενός, υπενθυμίζεται ότι, λαμβανομένης υπόψη της παύσεως των δραστηριοτήτων της, η Air Berlin δεν ήταν πλέον παρούσα σε καμία από τις αγορές αυτές. Επομένως, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 57 ανωτέρω, οι δραστηριότητες της Air Berlin δεν ήταν πλέον δυνατόν να αλληλεπικαλύπτονται με τις δραστηριότητες της παρεμβαίνουσας στις εν λόγω αγορές. Κατά συνέπεια, πρέπει να επισημανθεί ότι, λαμβανομένης υπόψη της παραγράφου 5 των κατευθυντηρίων γραμμών για τις οριζόντιες συγκεντρώσεις, η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές δεν είχαν εφαρμογή για την αξιολόγηση των επιπτώσεων της επίμαχης συγκεντρώσεως στις εν λόγω αγορές.
- 76 Αφετέρου, όπως προκύπτει από τη σκέψη 46 ανωτέρω και όπως εξάλλου παραδέχεται και η προσφεύγουσα, η Επιτροπή ορθώς επισήμανε ότι η κατανομή χρονοθυρίδων καθιστούσε δυνατή την πρόσβαση στις υπηρεσίες αερολιμενικών υποδομών και ότι, ως εκ τούτου, οι χρονοθυρίδες αποτελούσαν εισροές απαραίτητες για την παροχή υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών. Επομένως, υφίσταται κάθετη σχέση μεταξύ, αφενός, της κατανομής των χρονοθυρίδων, οι οποίες ευρίσκονται στην προηγούμενη οικονομική βαθμίδα της αλυσίδας εφοδιασμού, κατά την έννοια των κατευθυντηρίων γραμμών για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις, και, αφετέρου, της παροχής υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών, η οποία ευρίσκεται στην επόμενη οικονομική βαθμίδα της αλυσίδας.
- 77 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα αβασίμως προσάπτει στην Επιτροπή ότι παρέπεμψε στις κατευθυντήριες γραμμές για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις για να αξιολογήσει τις τυχόν κάθετες επιπτώσεις συνεπεία της μεταβιβάσεως των χρονοθυρίδων της Air Berlin στις αγορές υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από ή προς τους αερολιμένες με τους οποίους συνδέονταν οι εν λόγω χρονοθυρίδες.
- 78 Κατά δεύτερον, από τις παραγράφους 24 και 27 των κατευθυντηρίων γραμμών για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις προκύπτει ότι τα μερίδια αγοράς και τα επίπεδα συγκεντρώσεως αποτελούν κρίσιμα στοιχεία για την εκτίμηση της ισχύος στην αγορά των επιχειρήσεων οι οποίες συμμετέχουν στη συγκέντρωση. Ειδικότερα, κατά την παράγραφο 25 των εν λόγω κατευθυντηρίων γραμμών, υπάρχει μικρή πιθανότητα η Επιτροπή να διαπιστώσει προβλήματα ανταγωνισμού στην περίπτωση μη οριζόντιων συγκεντρώσεων, εάν το μερίδιο αγοράς της νέας επιχειρήσεως μετά τη συγκέντρωση σε καθεμιά από τις σχετικές αγορές είναι κατώτερο του 30 % και ο δείκτης Herfindahl-Hirschmann (HHI) μετά τη συγκέντρωση είναι κατώτερος του 2 000.

- 79 Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι παρέβη την παράγραφο 25 των κατευθυντήριων γραμμών για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις, στο μέτρο που η Επιτροπή δεν αναφέρθηκε στον δείκτη ΗΗΙ στην προσβαλλόμενη απόφαση και στο μέτρο που τα κατεχόμενα από την παρεμβαίνουσα μερίδια χρονοθυρίδων θα υπερβούν το 30 % μετά την επίμαχη συγκέντρωση.
- 80 Εντούτοις, όπως διευκρινίζεται στην παράγραφο 27 των κατευθυντήριων γραμμών για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις, το γεγονός ότι παρατηρούνται τα μερίδια αγοράς και τα επίπεδα συγκεντρώσεως περί των οποίων κάνει λόγο η παράγραφος 25 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών δεν αποτελεί τεκμήριο περί της υπάρξεως προβλημάτων ανταγωνισμού. Πράγματι, η παράγραφος αυτή περιορίζεται στην περιγραφή μιας καταστάσεως σε σχέση με την οποία υπάρχει μικρή πιθανότητα η Επιτροπή να διαπιστώσει την ύπαρξη προβλημάτων ανταγωνισμού. Αντιθέτως, από την εν λόγω παράγραφο δεν προκύπτει ότι η κατάσταση αυτή θα ήταν η μόνη που δεν θα προκαλούσε τέτοια προβλήματα.
- 81 Ειδικότερα, πρέπει να επισημανθεί ότι τα μερίδια αγοράς και τα επίπεδα συγκεντρώσεως περί των οποίων κάνει λόγο η παράγραφος 25 των κατευθυντήριων γραμμών για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις αφορούν τον καθορισμό της ισχύος στην αγορά των συμμετεχουσών στη συγκέντρωση επιχειρήσεων μετά την ολοκλήρωσή της και ότι η παράγραφος 27 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών διευκρινίζει ότι η ύπαρξη σημαντικής ισχύος στην αγορά σε μία τουλάχιστον από τις σχετικές αγορές αποτελεί απλώς αναγκαία, αλλά όχι επαρκή προϋπόθεση για να αποδειχθεί η ύπαρξη προβλημάτων ανταγωνισμού. Η παράγραφος 32 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών, στην οποία παραπέμπουν, μεταξύ άλλων, η παράγραφος 27 των ίδιων κατευθυντήριων γραμμών καθώς και η προσβαλλόμενη απόφαση, αναφέρει, συνακόλουθα, ότι ο αποκλεισμός ανταγωνιστών από την πρόσβαση σε εισροές προϋποθέτει, επιπλέον, τη συνδρομή τριών σωρευτικών προϋποθέσεων, ήτοι, πρώτον, ότι οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις μετά την ολοκλήρωση της συγκεντρώσεως έχουν την ικανότητα να αποκλείσουν την πρόσβαση σε εισροές, δεύτερον, ότι έχουν συμφέρον να αποκλείσουν την πρόσβαση αυτή και, τρίτον, ότι ο αποκλεισμός της προσβάσεως αυτής έχει σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στον ανταγωνισμό στην αγορά επόμενης οικονομικής βαθμίδας.
- 82 Εν προκειμένω, από τη σκέψη 14 ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή έκρινε ότι δεν πληρούνταν καμία από τις τρεις προϋποθέσεις της παραγράφου 32 των κατευθυντήριων γραμμών για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις όσον αφορά τις αγορές υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών με σημείο αναχωρήσεως ή προορισμού τους αερολιμένες του Βερολίνου. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι τα μερίδια χρονοθυρίδων που κατέχει η παρεμβαίνουσα στους αερολιμένες αυτούς ενδέχεται, σε ορισμένες ώρες, να υπερβαίνουν το όριο της παραγράφου 25 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών, καθώς και το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν εξακρίβωσε αν ο δείκτης ΗΗΙ ήταν χαμηλότερος από το όριο της παραγράφου αυτής δεν μπορεί να οδηγήσουν στη διαπίστωση ότι η Επιτροπή παρέβη τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές. Εξάλλου, όσον αφορά τον δείκτη ΗΗΙ, επιβάλλεται η διαπίστωση, στην οποία καταλήγει και η Επιτροπή, ότι η ίδια η προσφεύγουσα παραδέχεται στο σημείο 82 του παραρτήματος C.2 του υπομνήματος απαντήσεως ότι «η πρακτική εφαρμογή του δείκτη ΗΗΙ στις υποθέσεις που αφορούν τον έλεγχο των συγκεντρώσεων στον αεροπορικό τομέα είναι αμελητέα».
- 83 Επομένως, η προσφεύγουσα αβασίμως υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη τις κατευθυντήριες γραμμές για τις οριζόντιες συγκεντρώσεις ή τις κατευθυντήριες γραμμές για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις.
- 84 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, περί εσφαλμένων μεριδίων χρονοθυρίδων και περί εσφαλμένων ποσοστών συμφορήσεως όσον αφορά τους αερολιμένες του Βερολίνου

- 85 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τόσο τα μερίδια χρονοθυρίδων που κατέχει η παρεμβαίνουσα όσο και τα ποσοστά συμφορήσεως τα οποία έλαβε υπόψη η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση σε σχέση με τους αερολιμένες του Βερολίνου.
- 86 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι στηρίχθηκε αποκλειστικά στα στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα για τον υπολογισμό των μεριδίων χρονοθυρίδων που η τελευταία κατείχε μετά την ολοκλήρωση της επίμαχης συγκεντρώσεως, ενώ έπρεπε επίσης να συλλέξει στοιχεία από τους συντονιστές των αερολιμένων του Βερολίνου. Προσθέτει ότι η Επιτροπή εκτίμησε ότι το μερίδιο χρονοθυρίδων που κατείχε η παρεμβαίνουσα στους εν λόγω αερολιμένες ήταν μικρότερο του πραγματικού.
- 87 Επισημαίνεται, πρώτον, ότι η Επιτροπή, λόγω της επιτακτικής ανάγκης ταχύτητας και των αυστηρών προθεσμιών εντός των οποίων πρέπει να ενεργεί στο πλαίσιο της διαδικασίας ελέγχου των συγκεντρώσεων, δεν μπορεί να υποχρεωθεί, εφόσον δεν υφίστανται ενδείξεις περί ανακρίβειας των προσκομισθέντων πληροφοριακών στοιχείων, να εξακριβώσει όλα τα πληροφοριακά στοιχεία που περιέχονται σε αυτή. Συγκεκριμένα, μολονότι η Επιτροπή, λόγω της υποχρέωσης επιμελούς και αμερόληπτης εξετάσεως που υπέχει στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, οφείλει να μη λαμβάνει υπόψη της στοιχεία ή πληροφορίες που δεν μπορούν να θεωρηθούν ειλικρινή, εντούτοις η προαναφερθείσα επιτακτική ανάγκη ταχύτητας συνεπάγεται ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να προβαίνει η ίδια σε απολύτως λεπτομερή έλεγχο της γνησιότητας και της αξιοπιστίας όλων των στοιχείων που περιέχονται σε αυτήν, καθώς η διαδικασία ελέγχου των συγκεντρώσεων στηρίζεται αναγκαστικά, σε ορισμένο βαθμό, στην εμπιστοσύνη (απόφαση της 7ης Μαΐου 2009, NVV κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-151/05, EU:T:2009:144, σκέψη 184).
- 88 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η σχετική με τον έλεγχο των συγκεντρώσεων νομοθεσία προβλέπει διάφορα μέτρα για την αποτροπή και την τιμωρία της διαβιβάσεως ανακριβών ή παραπλανητικών στοιχείων. Συγκεκριμένα, όχι μόνον τα κοινοποιούντα μέρη υποχρεούνται ρητώς, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, και του άρθρου 6, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 802/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, για την εφαρμογή του κανονισμού 139/2004 (ΕΕ 2004, L 133, σ. 1, και διορθωτικό ΕΕ 2004, L 172, σ. 9), να ενημερώνουν με ειλικρίνεια την Επιτροπή για όλα τα γεγονότα και τις περιστάσεις που είναι κρίσιμα για τη λήψη αποφάσεως, υποχρέωση που κατοχυρώνεται με το άρθρο 14 του κανονισμού 139/2004, αλλά επιπλέον η Επιτροπή μπορεί να ανακαλεί, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 3, στοιχείο α', και του άρθρου 8, παράγραφος 6, στοιχείο α', του κανονισμού 139/2004, απόφαση κηρύσσουσα τη συγκέντρωση συμβατή με την εσωτερική αγορά, εφόσον αυτή στηρίζεται σε ανακριβή στοιχεία για τα οποία είναι υπεύθυνη μία από τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις ή εφόσον η έκδοσή της προκλήθηκε δολίως (απόφαση της 7ης Μαΐου 2009, NVV κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-151/05, EU:T:2009:144, σκέψη 185)
- 89 Εν προκειμένω, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε σε στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα και τα οποία προέρχονταν ιδίως από βάση συλλέγουσα στοιχεία προερχόμενα από την International Air Transport Association (IATA, Διεθνή Ένωση Αερομεταφορών), όπως άλλωστε επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Λαμβανομένης υπόψη της υπάρξεως πολλών βάσεων δεδομένων στις οποίες έχουν πρόσβαση, μεταξύ άλλων, οι αεροπορικές εταιρίες και των οποίων η αξιοπιστία, αυτή καθεαυτήν,

δεν αμφισβητείται από την προσφεύγουσα, η Επιτροπή βασίμως έκρινε ότι η παρεμβαίνουσα ήταν σε θέση να προσκομίσει αξιόπιστα στοιχεία και, ως εκ τούτου, δικαιούτο να χρησιμοποιήσει, στο πλαίσιο της εκτιμήσεώς της, τα στοιχεία τα οποία προσκόμισε η παρεμβαίνουσα.

- 90 Δεύτερον, πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να επισημανθεί ότι, αφενός, η Επιτροπή ανέφερε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι δεν στηρίχθηκε αποκλειστικώς στα στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα. Συγκεκριμένα, διευκρίνισε ότι ήλεγξε τα στοιχεία αυτά απευθυνόμενη στους διαχειριστές και τους συντονιστές των οικείων αερολιμένων.
- 91 Αφετέρου, διαπιστώνεται ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν αρκούν για να θέσουν υπό αμφισβήτηση την ακρίβεια των στοιχείων επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή. Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι η προσφεύγουσα ισχυρίζεται βεβαίως ότι, σύμφωνα με άλλη βάση δεδομένων από εκείνη που μνημονεύεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, η παρεμβαίνουσα κατείχε κατά μέσον όρο, στους αερολιμένες του Βερολίνου, το 30,05 % των χρονοθυρίδων κατά την περίοδο του ωριαίου προγραμματισμού (εποχική περίοδος) IATA για το θέρους του 2018 και το 23,6 % των χρονοθυρίδων κατά τη χειμερινή περίοδο IATA 2017/2018. Θεωρεί, επομένως, ότι η Επιτροπή εκτίμησε ότι το μερίδιο χρονοθυρίδων που κατείχε η παρεμβαίνουσα ήταν μικρότερο του πραγματικού, στο μέτρο που επισήμανε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η παρεμβαίνουσα κατείχε, κατά μέσον όρο, στους αερολιμένες του Βερολίνου, λιγότερο από το 25 % των χρονοθυρίδων κατά τη θερινή περίοδο IATA 2018 και λιγότερο από το 20 % των χρονοθυρίδων κατά τη χειμερινή περίοδο IATA 2017/2018. Εντούτοις, διαπιστώνεται ότι τα στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή ήταν εκτιμήσεις διαθέσιμες κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συναφώς, επισημαίνεται, όπως υποστηρίζει κατ' ουσίαν η Επιτροπή, ότι η προσφεύγουσα δεν διευκρινίζει στα δικόγραφα της την ημερομηνία των στοιχείων που επικαλείται. Εξάλλου, η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι τα στοιχεία αυτά ήταν μεταγενέστερα της προσβαλλομένης αποφάσεως. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα δεν αντιστοιχούν επακριβώς στις εκτιμήσεις στις οποίες στηρίχθηκε η Επιτροπή δεν σημαίνει κατ' ανάγκην ότι οι εκτιμήσεις αυτές δεν μπορούσαν να θεωρηθούν αρκούντως αξιόπιστες κατά την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 92 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα υπολογίζει το μερίδιο χρονοθυρίδων που κατέχει η παρεμβαίνουσα βάσει του συνόλου των χρονοθυρίδων που κατανεμήθηκαν στις αεροπορικές εταιρίες, αποκλείοντας, ως εκ τούτου, τις χρονοθυρίδες που δεν κατανεμόνται. Ωστόσο, αφενός, η Επιτροπή υπολόγισε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, το μερίδιο χρονοθυρίδων που κατείχε η παρεμβαίνουσα στηριζόμενη στο σύνολο των χρονοθυρίδων των οικείων αερολιμένων. Αφετέρου, επισήμανε ότι το μέσο ποσοστό συμφορήσεως των αερολιμένων του Βερολίνου κατά τη θερινή περίοδο IATA 2018 και κατά τη χειμερινή περίοδο IATA 2017/2018 ήταν μόλις 54 % και 46 % αντιστοίχως. Ως εκ τούτου, ανάλογα με τις εξεταζόμενες εποχικές περιόδους IATA, ένα ποσοστό μεταξύ 46 % και 54 % των χρονοθυρίδων των αερολιμένων του Βερολίνου δεν είχε κατανεμηθεί. Κατά συνέπεια, από το γεγονός και μόνον ότι τα μερίδια χρονοθυρίδων που επικαλείται η προσφεύγουσα είναι μεγαλύτερα από εκείνα στα οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή δεν μπορεί να συναχθεί ότι αυτά τα τελευταία ήταν εσφαλμένα.
- 93 Τέλος, μολονότι η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν διευκρίνισε το «οικονομετρικό πρότυπο» που χρησιμοποιήθηκε για την εκτίμησή της, αρκεί η διαπίστωση ότι η Επιτροπή περιέγραψε τους υπολογισμούς σχετικά με τα μερίδια χρονοθυρίδων που κατείχε η παρεμβαίνουσα και τα ποσοστά συμφορήσεως των οικείων αερολιμένων στα σημεία 110, 111 και 114 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 94 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή κακώς έκρινε ότι οι αερολιμένες του Βερολίνου ήταν ανοικτοί μόνον από τις 03:00 UTC (συντονισμένη παγκόσμια ώρα) έως τις 21:59 UTC κατά τις θερινές περιόδους IATA, ενώ ο αερολιμένας Berlin-Schönefeld παρέμενε ανοικτός σε μόνιμη βάση και ο αερολιμένας Berlin-Tegel του Βερολίνου ήταν ανοικτός από τις 04:00 UTC έως τις 20:59 UTC. Λαμβανομένης υπόψη της ελλείψεως χρονοθυρίδων, ορισμένες αεροπορικές εταιρίες χρησιμοποιούν νυκτερινές χρονοθυρίδες, οπότε το σφάλμα αυτό της Επιτροπής είναι ικανό να καταστήσει πλημμελή την εκτίμηση των αποτελεσμάτων της επίμαχης συγκεντρώσεως.
- 95 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι η Επιτροπή επισήμανε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι στηρίχθηκε σε μια κατά προσέγγιση εκτίμηση σχετικά με τα ωράρια λειτουργίας των αερολιμένων του Βερολίνου. Συγκεκριμένα, υπέθεσε ότι οι εν λόγω αερολιμένες είχαν τα ίδια ωράρια λειτουργίας για τον υπολογισμό των ποσοστών συμφορήσεως και των μεριδίων χρονοθυρίδων που κατείχε η παρεμβαίνουσα μετά τη συγκέντρωση στους εν λόγω αερολιμένες, ήτοι από τις 03:00 UTC έως τις 21:59 UTC κατά τις θερινές περιόδους IATA, μολονότι αυτό δεν ανταποκρινόταν ακριβώς στην πραγματικότητα. Εντούτοις, διευκρίνισε ότι ο αριθμός των χρονοθυρίδων που χρησιμοποιούντο στον αερολιμένα Berlin-Schönefeld μεταξύ 21:59 UTC και 03:00 UTC ήταν αμελητέος.
- 96 Υπό τις συνθήκες αυτές, αφενός, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα απλώς αναφέρεται στην υποθετική περίπτωση κατά την οποία οι αεροπορικές εταιρίες θα μπορούσαν να επιλέξουν να χρησιμοποιήσουν τον αερολιμένα Berlin-Schönefeld μεταξύ 21:59 UTC και 03:00 UTC κατά τις θερινές περιόδους IATA. Εντούτοις, δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει ότι ο αριθμός χρονοθυρίδων στον εν λόγω αερολιμένα κατά την περίοδο αυτή ήταν ανεπαρκής για την ικανοποίηση όλων των αιτήσεων. Αφετέρου, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν εξηγεί τους λόγους για τους οποίους αυτή η κατά προσέγγιση εκτίμηση ήταν ικανή να αλλοιώσει σημαντικά τους υπολογισμούς της Επιτροπής ώστε να θέσει υπό αμφισβήτηση την εκ μέρους της τελευταίας εκτίμηση των αποτελεσμάτων της εν λόγω συγκεντρώσεως. Ειδικότερα, πρέπει να υπογραμμισθεί, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, ότι η κατά προσέγγιση εκτίμηση είχε ως αποτέλεσμα την υπερεκτίμηση των ποσοστών συμφορήσεως των αερολιμένων του Βερολίνου καθώς και του μεριδίου χρονοθυρίδων που κατείχε η παρεμβαίνουσα στους εν λόγω αερολιμένες, όπερ παραδέχθηκε εξάλλου η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Επομένως, από την εν λόγω κατά προσέγγιση εκτίμηση δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των αποτελεσμάτων της επίμαχης συγκεντρώσεως.
- 97 Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα εκφράζει αμφιβολίες ως προς τα ποσοστά συμφορήσεως των αερολιμένων του Βερολίνου που δέχθηκε η Επιτροπή, στο μέτρο που, αφενός, από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη, εκτός από τη χρήση των διαδρόμων, τη χωρητικότητα των τερματικών σταθμών και τον αριθμό των θέσεων σταθμεύσεως, και στο μέτρο που, αφετέρου, ο διαχειριστής του αερολιμένα Berlin-Tegel πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι οι θέσεις σταθμεύσεως ήταν ανεπαρκείς για την ικανοποίηση όλων των αιτήσεων.
- 98 Συναφώς, η Επιτροπή έκρινε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι δεν συνέτρεχε λόγος διαφοροποιήσεως της προσβάσεως στους τερματικούς σταθμούς και στις θέσεις σταθμεύσεως μεταξύ των διαφόρων αερολιμενικών υπηρεσιών που είναι απαραίτητες για την παροχή υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών, στο μέτρο που η κατανομή χρονοθυρίδων περιελάμβανε κατ' ανάγκην την πρόσβαση στο σύνολο των υπηρεσιών αυτών.

- 99 Υπό τις συνθήκες αυτές, αφενός, αρκεί η παρατήρηση ότι, μολονότι η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη τη χωρητικότητα των τερματικών σταθμών των οικείων αερολιμένων, εντούτοις δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει ότι η χωρητικότητα των αερολιμένων του Βερολίνου περιοριζόταν από τη χωρητικότητα των αντίστοιχων τερματικών τους σταθμών.
- 100 Αφετέρου, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα προσκομίζει μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του διαχειριστή του αερολιμένα Berlin-Tegel της 19ης Φεβρουαρίου 2018 σχετικά με την κατανομή θέσεων σταθμεύσεως στον αερολιμένα αυτόν. Με το προαναφερθέν μήνυμα, ο εν λόγω διαχειριστής εξηγούσε, πρώτον, ότι «η αφερεγγυότητα της Air Berlin το θέρος του 2017» κατέστησε εφικτή την αποδέσμευση της χωρητικότητας του εν λόγω αερολιμένα, δεύτερον, ότι οι αιτήσεις που υπέβαλαν οι αεροπορικές εταιρίες για την πρόσβαση στις θέσεις νυκτερινής σταθμεύσεως είχαν αυξηθεί σημαντικά σε σχέση με τις προηγούμενες εποχικές περιόδους, με αποτέλεσμα να μην είναι πλέον επαρκής η χωρητικότητα του εν λόγω αερολιμένα και, τρίτον, ότι επρόκειτο να τεθεί σε εφαρμογή νέα διαδικασία κατανομής των εν λόγω θέσεων από τη «θερινή περίοδο» του 2018. Διευκρινίζει επίσης ότι, εφόσον παρίστατο ανάγκη, θα μπορούσε να υπάρξει απευθείας επαφή με τις αεροπορικές εταιρίες, προκειμένου να βελτιωθεί ακόμη περισσότερο ο συντονισμός τους.
- 101 Εντούτοις, πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα δεν εξηγεί τους λόγους για τους οποίους οι θέσεις νυκτερινής σταθμεύσεως στον αερολιμένα Berlin-Tegel συνιστούν εισροές οι οποίες είναι αναγκαίες, όπως και οι χρονοθυρίδες, για την παροχή υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από ή προς τους αερολιμένες του Βερολίνου. Εξάλλου, το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που προσκόμισε η προσφεύγουσα αναφέρεται όχι μόνον στην καθιέρωση νέας διαδικασίας για την κατανομή των θέσεων νυκτερινής σταθμεύσεως, αλλά και στο γεγονός ότι θα ήταν επίσης δυνατόν να αυξηθεί ο συντονισμός μεταξύ των αεροπορικών εταιριών, αν αυτό καθίστατο αναγκαίο. Κατά συνέπεια, από αυτό και μόνον το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου δεν μπορεί να προκύψει ότι ο αριθμός των θέσεων σταθμεύσεως είναι ικανός να περιορίσει την παροχή υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από ή προς τον αερολιμένα Berlin-Tegel.
- 102 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα αβασίμως υποστηρίζει ότι για τον υπολογισμό του ποσοστού συμφορήσεως του αερολιμένα Berlin-Tegel έπρεπε οπωσδήποτε να ληφθούν υπόψη η χωρητικότητα των τερματικών σταθμών καθώς και οι θέσεις σταθμεύσεως.
- 103 Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα αβασίμως προσάπτει στην Επιτροπή ότι τα μερίδια χρονοθυρίδων και τα ποσοστά συμφορήσεως τα οποία έλαβε υπόψη της ήταν εσφαλμένα, οπότε πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως της προσφεύγουσας.

Επί του τρίτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, με το οποίο προβάλλεται ότι η επίμαχη συγκέντρωση θα μπορούσε να παράσχει στην παρεμβαίνουσα τη δυνατότητα να αποκλείσει την πρόσβαση στις αγορές των υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από ή προς τους αερολιμένες του Βερολίνου

- 104 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επίμαχη συγκέντρωση παράγει αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα. Κατ' αυτήν, εάν δεν υφίστατο η εν λόγω συγκέντρωση, σημαντικό μέρος των χρονοθυρίδων των αερολιμένων που μεταβιβάστηκαν στην παρεμβαίνουσα θα είχε κατανεμηθεί σε άλλες αεροπορικές εταιρίες. Υποστηρίζει, συναφώς, ότι ο αερολιμένας Berlin-Tegel είναι ένας συντονισμένος αερολιμένας κατά την έννοια του κανονισμού 95/93. Κατά συνέπεια, αφενός, φρονεί, συμφώνως προς το άρθρο 10 του ως άνω κανονισμού, ότι ποσοστό έως

- του ημίσεος των χρονοθυρίδων που κατείχε προηγουμένως η Air Berlin θα είχε κατανεμηθεί σε «νεοεισερχομένους» όπως η ίδια, όπερ θα είχε περιορίσει τα εμπόδια εισόδου στις σχετικές αγορές. Αφετέρου, υποστηρίζει ότι, λαμβανομένων υπόψη των σημαντικών μεριδίων χρονοθυρίδων που κατέχει η παρεμβαίνουσα και του ποσοστού συμφορήσεως των αερολιμένων του Βερολίνου, η παρεμβαίνουσα θα μπορούσε να υιοθετήσει διάφορες στρατηγικές αποκλεισμού.
- 105 Κατά πρώτον, υπενθυμίζεται ότι η ανάλυση προοπτικών την οποία οφείλει να εκπονήσει η Επιτροπή συνίσταται στην εξέταση του τρόπου με τον οποίο μια συγκέντρωση θα μπορούσε να μεταβάλει τους παράγοντες που καθορίζουν την κατάσταση του ανταγωνισμού σε δεδομένη αγορά προκειμένου να εξακριβωθεί αν το αποτέλεσμα θα ήταν να δημιουργηθεί σημαντικό εμπόδιο για τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό. Μια τέτοια ανάλυση απαιτεί να φανταστεί κανείς τις διάφορες σχέσεις αιτίου και αποτελέσματος, προκειμένου να επιλέξει εκείνες που είναι οι πιο πιθανές (απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2005, Επιτροπή κατά Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, σκέψη 43).
- 106 Εν προκειμένω, η Επιτροπή διαπίστωσε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι, εάν δεν υφίστατο η επίμαχη συγκέντρωση, οι χρονοθυρίδες της Air Berlin θα μπορούσαν να επιστρέψουν στο κοινό σύστημα του άρθρου 10 του κανονισμού 95/93. Συναφώς, διευκρίνισε ότι, συμφώνως προς το άρθρο 10, παράγραφος 6, του κανονισμού, το 50 % των συγκεκριμένων χρονοθυρίδων θα είχε κατανεμηθεί σε νεοεισερχομένους, εκτός εάν οι αιτήσεις των νεοεισερχομένων αντιστοιχούσαν σε ποσοστό μικρότερο του 50 % των εν λόγω χρονοθυρίδων. Κατά συνέπεια, οι χρονοθυρίδες της Air Berlin θα είχαν μεταβιβασθεί στις λοιπές αεροπορικές εταιρίες οι οποίες είτε κατείχαν ήδη επαρκείς χρονοθυρίδες στους οικείους αερολιμένες είτε επιθυμούσαν να εισέλθουν στις αγορές υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από ή προς τους εν λόγω αερολιμένες. Επομένως, τα μερίδια χρονοθυρίδων που κατείχε η παρεμβαίνουσα στον αερολιμένα Berlin-Tegel θα μπορούσαν να αυξηθούν, εάν δεν υφίστατο η επίμαχη συγκέντρωση.
- 107 Εντούτοις, η Επιτροπή στηρίχθηκε στην υποθετική περίπτωση κατά την οποία το σύνολο των χρονοθυρίδων που αποτελεί το αντικείμενο της επίμαχης συγκεντρώσεως θα μεταβιβαζόταν σε άλλες αεροπορικές εταιρίες πλην της παρεμβαίνουσας. Κατά συνέπεια, έλαβε υπόψη, στο πλαίσιο της εκτιμήσεώς της, αύξηση του μεριδίου χρονοθυρίδων λόγω της επίμαχης συγκεντρώσεως μεγαλύτερη από εκείνη που θα έπρεπε να είχε γίνει δεκτή στην υποθετική εκδοχή που υποστηρίζει η προσφεύγουσα, σύμφωνα με την οποία ένα μέρος των χρονοθυρίδων της Air Berlin θα επέστρεφε στο κοινό σύστημα του άρθρου 10 του κανονισμού 95/93, εάν δεν υφίστατο η συγκέντρωση.
- 108 Κατά δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 2, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 139/2004, μόνον οι συγκεντρώσεις οι οποίες ενδέχεται να παρακωλύουν σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα αυτής, ιδίως ως αποτέλεσμα της δημιουργίας ή της ενίσχυσης δεσπόζουσας θέσεως, κηρύσσονται ασύμβατες με την εσωτερική αγορά. Κατά συνέπεια, όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, το γεγονός ότι μια συγκέντρωση αναπτύσσει αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα δεν αρκεί, αυτό καθεαυτό, για να γίνει δεκτό ότι η συγκέντρωση αυτή είναι ασύμβατη με την εσωτερική αγορά, εφόσον η συγκέντρωση δεν παρακωλύει σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της.
- 109 Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός και μόνον ότι, εάν δεν υφίστατο η επίμαχη συγκέντρωση, ορισμένες από τις χρονοθυρίδες των αερολιμένων του Βερολίνου οι οποίες μεταβιβάστηκαν στην παρεμβαίνουσα θα μπορούσαν να κατανεμηθούν σε άλλες αεροπορικές εταιρίες, μειώνοντας

- τοιουτοτρόπως, για τις τελευταίες, τα εμπόδια εισόδου όσον αφορά τους ως άνω αερολιμένες, δεν αποδεικνύει, αυτό καθεαυτό, ότι η εν λόγω συγκέντρωση ήταν ικανή να παρακωλύσει σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της.
- 110 Κατά τρίτον, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή εξέτασε την ικανότητα της παρεμβαίνουσας να αποκλείσει την πρόσβαση στις υπηρεσίες αερολιμενικών υποδομών και, κατά συνέπεια, στις αγορές των υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από ή προς τους αερολιμένες του Βερολίνου.
- 111 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 13 ανωτέρω, η Επιτροπή έλαβε συναφώς υπόψη όχι μόνον το μερίδιο χρονοθυρίδων που κατείχε η παρεμβαίνουσα και το αποτέλεσμα της επίμαχης συγκεντρώσεως στο εν λόγω μερίδιο χρονοθυρίδων, αλλά και τη συμφόρηση των αερολιμένων αυτών. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή διαπίστωσε βεβαίως ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 3, παράγραφος 5, του κανονισμού 95/93, η χωρητικότητα των συντονισμένων αερολιμένων δεν επαρκούσε για την ικανοποίηση όλων των αιτήσεων των αερομεταφορέων επί τη βάση εκούσιας συνεργασίας μεταξύ τους. Εντούτοις, επισήμανε ότι ένας αερολιμένας μπορούσε να χαρακτηριστεί συντονισμένος κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού χωρίς να έχει χρησιμοποιηθεί το σύνολο των χρονοθυρίδων του αερολιμένα αυτού. Υπολόγισε επομένως το ποσοστό συμφορήσεως των οικείων αερολιμένων διαιρώντας, για κάθε ώρα λειτουργίας, τον αριθμό των χρονοθυρίδων που κατανέμονταν σε όλες τις αεροπορικές εταιρίες με τον συνολικό αριθμό των διαθέσιμων χρονοθυρίδων. Έκρινε, χωρίς τούτο να αμφισβητηθεί από την προσφεύγουσα, ότι η ύπαρξη σημαντικής παρακωλύσεως του αποτελεσματικού ανταγωνισμού μπορούσε, κατ' αρχήν, να αποκλεισθεί όταν το μέσο ποσοστό συμφορήσεως ενός αερολιμένα ήταν χαμηλότερο του 60 %.
- 112 Ειδικότερα, η Επιτροπή επισήμανε κατ' αρχάς ότι το μερίδιο χρονοθυρίδων που κατείχε η παρεμβαίνουσα θα ήταν, μετά την ολοκλήρωση της επίμαχης συγκεντρώσεως, πρώτον, κατώτερο του 25 % κατά μέσον όρο, δεύτερον, κατώτερο του 40 % κατά τις ώρες κατά τις οποίες το ποσοστό συμφορήσεως θα ήταν το υψηλότερο, ήτοι μεταξύ 10:00 και 10:59 UTC κατά τη θερινή περίοδο IATA 2018 και μεταξύ 08:00 και 8:59 UTC κατά τη χειμερινή περίοδο IATA 2017/2018, και, τρίτον, μικρότερο του 50 % όταν το μερίδιο χρονοθυρίδων της παρεμβαίνουσας θα ήταν το υψηλότερο, ήτοι την Παρασκευή μεταξύ 14:00 και 14:59 UTC κατά την εν λόγω θερινή περίοδο και την Παρασκευή μεταξύ 15:00 και 15:59 UTC κατά την εν λόγω χειμερινή περίοδο.
- 113 Εν συνεχεία, η Επιτροπή διαπίστωσε, αφενός, ότι το μέσο ποσοστό συμφορήσεως ήταν 54 % κατά τη θερινή περίοδο IATA 2018 και 46 % κατά τη χειμερινή περίοδο IATA 2017/2018 και, αφετέρου, ότι τα υψηλότερα ποσοστά συμφορήσεως ήταν 73 % μεταξύ 10:00 και 10:59 UTC κατά την εν λόγω θερινή περίοδο και 62 % μεταξύ 08:00 και 8:59 UTC κατά την εν λόγω χειμερινή περίοδο.
- 114 Τέλος, η Επιτροπή σημείωσε ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 112 και 113 ανωτέρω, οι ώρες κατά τις οποίες το μερίδιο χρονοθυρίδων που κατείχε η παρεμβαίνουσα θα ήταν το υψηλότερο δεν αντιστοιχούσαν στις ώρες κατά τις οποίες το ποσοστό συμφορήσεως ήταν το υψηλότερο και ότι, εν πάση περιπτώσει, ακόμη και όταν το ποσοστό συμφορήσεως ήταν το υψηλότερο, η εναπομένουσα χωρητικότητα των αερολιμένων του Βερολίνου ήταν επαρκής για την είσοδο και την επέκταση των ανταγωνιστών.
- 115 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, λαμβανομένου υπόψη του σημαντικού μεριδίου χρονοθυρίδων που κατείχε και του ποσοστού συμφορήσεως, ιδίως των αερολιμένων του Βερολίνου, η παρεμβαίνουσα θα μπορούσε να εφαρμόσει διάφορες στρατηγικές αποκλεισμού.

Υπολαμβάνοντας ότι ο αριθμός των θέσεων και των επιβατών αντιστοίχως που μετέφερε η Air Berlin συναρτάται προς τις χρονοθυρίδες που μεταβιβάστηκαν στην παρεμβαίνουσα, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η παρεμβαίνουσα θα μετέφερε, μετά την ολοκλήρωση της επίμαχης συγκεντρώσεως, έως το 40 % του συνολικού αριθμού θέσεων και, αντιστοίχως, το 40 % και το 50 % των επιβατών κατά τη χειμερινή περίοδο IATA 2017/2018 και κατά τη θερινή περίοδο IATA 2018. Εξ αυτού συνάγει ότι η παρεμβαίνουσα θα μπορούσε, πρώτον, να αυξήσει τον αριθμό των πτήσεων στα ωράρια των πτήσεων που σχεδιάζει ένας νεοεισερχόμενος ή στις γραμμές που ήδη αυτός εκμεταλλεύεται, κατά τρόπο που να καθιστά λιγότερο επικερδείς τις δραστηριότητές του, δεύτερον, να χρησιμοποιήσει αποτελεσματικότερα τις χρονοθυρίδες της, ανακατανέμοντάς τες, εν ανάγκη, στα διάφορα δρομολογία της και, τρίτον, να προσφέρει στους πελάτες της περισσότερο ευνοϊκά προγράμματα επιβραβεύσεως πιστών πελατών. Διευκρινίζει ότι πρόκειται για κινδύνους τους οποίους δεν εναπόκειται στην ίδια να αποδείξει, αλλά τους οποίους η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει.

- 116 Συναφώς, πρώτον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή εξέτασε αν η αύξηση του αριθμού των χρονοθυρίδων που κατείχε η παρεμβαίνουσα μπορούσε να της παράσχει τη δυνατότητα να περιορίσει την πρόσβαση άλλων αεροπορικών εταιριών στις αγορές υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από ή προς τους οικείους αερολιμένες. Εντούτοις, έκρινε ότι, εν προκειμένω, η παρεμβαίνουσα δεν θα είχε την ικανότητα να αποκλείσει την πρόσβαση των άλλων αεροπορικών εταιριών στις αγορές αυτές.
- 117 Επιπλέον, συναφώς, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα αναφέρεται μόνον στα μερίδια αγοράς της παρεμβαίνουσας στον αερολιμένα Berlin-Tegel, ενώ, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 12 ανωτέρω, η επίμαχη συγκέντρωση δεν θα μπορούσε να επηρεάσει τις αγορές αεροπορικών μεταφορών επιβατών από ή προς τον εν λόγω αερολιμένα παρά μόνον στην περίπτωση που αυτός και ο αερολιμένας Berlin-Schönefeld αποτελούσαν μέρος της ίδιας γεωγραφικής αγοράς. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα δεν εξηγεί πώς οι στρατηγικές αποκλεισμού τις οποίες επικαλείται μπορούσαν πράγματι να εφαρμοσθούν όσον αφορά τους αερολιμένες του Βερολίνου, θεωρούμενους στο σύνολό τους, λαμβανομένου υπόψη, μεταξύ άλλων, του γεγονότος ότι το μέσο μερίδιο χρονοθυρίδων που κατείχε η παρεμβαίνουσα θα ήταν κατώτερο του 25 % και ότι το μέσο ποσοστό συμφορήσεως των αερολιμένων αυτών είναι χαμηλότερο από το ποσοστό του 60 % που μνημονεύεται στη σκέψη 111 ανωτέρω. Ειδικότερα, δεν αναφέρει τον λόγο για τον οποίο δεν θα μπορούσαν να κατανεμηθούν σε έναν νεοεισερχόμενο, λαμβανομένου υπόψη αυτού του ποσοστού συμφορήσεως, τόσες χρονοθυρίδες όσες είναι αναγκαίες για να μπορέσει να παράσχει υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από ή προς τους εν λόγω αερολιμένες.
- 118 Δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι, όπως ορθώς έχει επισημάνει η Επιτροπή στην παράγραφο 16 των κατευθυντήριων γραμμών της για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις, το γεγονός ότι ενδέχεται να θιγούν οι ανταγωνιστές λόγω της βελτιώσεως της αποτελεσματικότητας την οποία επιφέρει μια συγκέντρωση δεν μπορεί, αυτό καθεαυτό, να αποτελέσει εμπόδιο στον ανταγωνισμό. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν εξηγεί για ποιον λόγο η αποτελεσματικότερη χρήση από την παρεμβαίνουσα των χρονοθυρίδων της καθώς και η εφαρμογή ευνοϊκότερων για τους πελάτες της προγραμμάτων επιβραβεύσεως πιστών πελατών δεν απηχούν τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας η οποία, μολονότι ενδέχεται να θίξει τους ανταγωνιστές, δεν συνιστά, ωστόσο, σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού.
- 119 Τρίτον, υπενθυμίζεται ότι, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 14 ανωτέρω, η Επιτροπή στηρίχθηκε, μεταξύ άλλων, σε τρεις διαφορετικούς λόγους για να κηρύξει την επίμαχη συγκέντρωση συμβατή με την εσωτερική αγορά όσον αφορά τους αερολιμένες του Βερολίνου. Έκρινε όχι μόνον ότι η παρεμβαίνουσα δεν θα είχε την ικανότητα να αποκλείσει την πρόσβαση στις αγορές υπηρεσιών

αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από ή προς τους αερολιμένες του Βερολίνου, αλλά επίσης ότι δεν θα είχε ούτε κίνητρο να αποκλείσει την πρόσβαση αυτή και ότι η εκ μέρους της εφαρμογή ενδεχόμενης στρατηγικής αποκλεισμού από την αγορά δεν θα είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση του ανταγωνισμού στις εν λόγω αγορές. Δεδομένου πάντως ότι η προσφεύγουσα δεν βάζει κατά του δευτέρου και του τρίτου ως άνω στοιχείου της αιτιολογίας της προσβαλλομένης απόφασης, πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να απορριφθεί ως αλυσιτελής η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σχετικά με την προβαλλόμενη ικανότητα της παρεμβαίνουσας να αποκλείσει την εν λόγω πρόσβαση.

- 120 Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως θεωρώντας ότι η επίμαχη συγκέντρωση δεν θα παρακώλυε σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στις αγορές των υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από ή προς τους αερολιμένες του Βερολίνου.
- 121 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως της προσφεύγουσας και, κατά συνέπεια, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του τρίτου και του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλεται παράλειψη να εξετασθεί η ενδεχόμενη βελτίωση της αποτελεσματικότητας λόγω της επίμαχης συγκεντρώσεως και παράλειψη επιβολής δεσμεύσεων από την Επιτροπή

- 122 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη τις κατευθυντήριες γραμμές για τις οριζόντιες συγκεντρώσεις παραλείποντας να εξετάσει την ενδεχόμενη βελτίωση της αποτελεσματικότητας που θα μπορούσε να προκύψει από την επίμαχη συγκέντρωση. Εξάλλου, προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν επέβαλε στην παρεμβαίνουσα διορθωτικά μέτρα, υπό μορφή δεσμεύσεων, προκειμένου να καταστεί δυνατή η χρήση ορισμένων χρονοθυρίδων της παρεμβαίνουσας από άλλες αεροπορικές εταιρίες.
- 123 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 124 Κατά πρώτον, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει εξάλλου από το γράμμα του τμήματος 9 του εντύπου CO σχετικά με την κοινοποίηση συγκεντρώσεως σύμφωνα με τον κανονισμό 139/2004, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 802/2004, και της παραγράφου 78 των κατευθυντήριων γραμμών για τις οριζόντιες συγκεντρώσεις, στην οποία ιδίως παραπέμπει η υποσημείωση στην παράγραφο 21 των κατευθυντήριων γραμμών για τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις, η βελτίωση της αποτελεσματικότητας που συνεπάγεται η συγκέντρωση πρέπει να είναι ικανή να ευνοήσει τον ανταγωνισμό προς όφελος των καταναλωτών. Η αιτιολογική σκέψη 29 του κανονισμού 139/2004, στην οποία αναφέρεται η προσφεύγουσα, υπενθυμίζει ότι τα εν λόγω οφέλη που προκύπτουν από μια συγκέντρωση μπορούν να αντισταθμίσουν τις επιπτώσεις στον ανταγωνισμό, και ιδίως τη δυνητική ζημία για τους καταναλωτές, που θα είχε άλλως η συγκέντρωση αυτή και ότι, ως εκ τούτου, αυτή δεν παρακωλύει σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της.
- 125 Κατά ανάλογο τρόπο, υπενθυμίζεται ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση υποθέσεως, οι δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται από τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις αποσκοπούν στο να εξαλείψουν όλες τις σοβαρές αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον η συγκέντρωση θα είχε ως συνέπεια τη σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της, ιδίως λόγω της δημιουργίας ή της ενισχύσεως δεσπόζουσας θέσεως (απόφαση της 13ης Μαΐου 2015, Niki Luftfahrt κατά Επιτροπής, T-162/10, EU:T:2015:283, σκέψη 297).

- 126 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή έκρινε, στηριζόμενη στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 139/2004, ότι η επίμαχη συγκέντρωση δεν μπορούσε να αποτελέσει σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της, χωρίς να απαιτείται η παρεμβαίνουσα να αποδείξει τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας ή να προτείνει δεσμεύσεις. Κατά συνέπεια, εφόσον, όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 120 ανωτέρω, η προσφεύγουσα αβασίμως υποστηρίζει ότι η εν λόγω συγκέντρωση είναι προδήλως ικανή να αποτελέσει τέτοια παρακώλυση, η Επιτροπή δεν όφειλε να εξετάσει τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας που θα μπορούσε να αντισταθμίσει τις επιπτώσεις της συγκεντρώσεως επί του ανταγωνισμού, ούτε τις τυχόν δεσμεύσεις οι οποίες θα μπορούσαν να αποτρέψουν την εν λόγω παρακώλυση.
- 127 Κατά δεύτερον, από την αιτιολογική σκέψη 29 του κανονισμού 139/2004 και από τις παραγράφους 84 έως 87 των κατευθυντήριων γραμμών για τις οριζόντιες συγκεντρώσεις, τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα, προκύπτει ότι εναπόκειται στα συμμετέχοντα στη συγκέντρωση μέρη να αποδείξουν την ενδεχόμενη βελτίωση της αποτελεσματικότητας που απορρέει από τη συγκέντρωση. Ομοίως, από το άρθρο 6, παράγραφος 2, του ως άνω κανονισμού και από το άρθρο 19 του κανονισμού 802/2004 προκύπτει ότι εναπόκειται, εφόσον παρίσταται ανάγκη, στα συμμετέχοντα στη συγκέντρωση μέρη να προτείνουν, υπό τη μορφή δεσμεύσεων, τροποποιήσεις της συγκεντρώσεως αυτής. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προσάψει στην Επιτροπή ότι δεν ερεύνησε την ύπαρξη βελτιώσεως της αποτελεσματικότητας την οποία δεν είχε προηγουμένως αποδείξει η παρεμβαίνουσα ή ότι δεν επέβαλε δεσμεύσεις τις οποίες η παρεμβαίνουσα δεν είχε προηγουμένως προτείνει.
- 128 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθούν.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, περί μη συνεκτιμήσεως της ενίσχυσεως διασώσεως στο πλαίσιο της εκτιμήσεως των αποτελεσμάτων της επίμαχης συγκεντρώσεως

- 129 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ενίσχυση διασώσεως χορηγήθηκε στην Air Berlin προκειμένου να υλοποιηθεί η επίμαχη συγκέντρωση. Συναφώς, ισχυρίζεται ότι η ενίσχυση αυτή δεν ήταν συμβατή με την εσωτερική αγορά, ότι ορισμένες πληροφορίες σχετικά με την εν λόγω ενίσχυση δεν θα ήταν προσιτές στο κοινό και ότι η ίδια αυτή ενίσχυση εμπόδισε άλλους «αποτελεσματικότερους επιχειρηματίες» να αποκτήσουν τα στοιχεία του ενεργητικού της Air Berlin. Εξάλλου, θεωρεί ότι η ενίσχυση αυτή μετέβαλε τη δυνατότητα χρηματοδοτήσεως της Air Berlin, οπότε η Επιτροπή όφειλε να τη λάβει υπόψη, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 139/2004.
- 130 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 131 Συναφώς, κατά πρώτον, από την απόφαση με την οποία η ενίσχυση διασώσεως κρίθηκε συμβατή με την εσωτερική αγορά, προκύπτει ότι η ενίσχυση αυτή είχε ιδίως ως σκοπό να καταστήσει δυνατή τη «συντεταγμένη» πώληση των στοιχείων του ενεργητικού της Air Berlin κατά τρόπον ώστε να περιοριστούν οι αρνητικές συνέπειες για το προσωπικό της.
- 132 Εντούτοις, πρώτον, από την προβαλλόμενη ασυμβατότητα της ενίσχυσεως διασώσεως με την εσωτερική αγορά και από το γεγονός ότι ορισμένες πληροφορίες σχετικά με την ενίσχυση αυτή δεν είναι προσιτές στο κοινό δεν προκύπτει ότι η εν λόγω ενίσχυση είχε ειδικώς ως σκοπό την απόκτηση, από την παρεμβαίνουσα, των στοιχείων του ενεργητικού της Air Berlin τα οποία αφορούσε η επίμαχη συγκέντρωση.

- 133 Δεύτερον, η προσφεύγουσα δεν ισχυρίζεται, ούτε, κατά μείζονα λόγο, αποδεικνύει ότι οι «αποτελεσματικότεροι επιχειρηματίες» στους οποίους αναφέρεται δεν μπορούσαν να υποβάλουν προσφορά εξαγοράς των στοιχείων του ενεργητικού της Air Berlin στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας της τελευταίας.
- 134 Τρίτον, υπενθυμίζεται ότι, όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 109 ανωτέρω, το γεγονός και μόνον ότι, αν δεν υφίστατο η επίμαχη συγκέντρωση, οι χρονοθυρίδες της Air Berlin που μεταβιβάστηκαν στην παρεμβαίνουσα θα είχαν κατανεμηθεί, τουλάχιστον εν μέρει, σε ανταγωνιστές της τελευταίας δεν αρκεί, αυτό καθεαυτό, για να θεωρηθεί ότι η συγκέντρωση παρακωλύει σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό, οπότε και η Επιτροπή θα έπρεπε να την κηρύξει ασύμβατη με την εσωτερική αγορά.
- 135 Κατά δεύτερον, από το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 139/2004 προκύπτει ότι, κατά την εκτίμηση των συγκεντρώσεων, η Επιτροπή πρέπει να λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, τη θέση των συμμετεχουσών επιχειρήσεων στην αγορά και τη χρηματοοικονομική τους ισχύ. Εντούτοις, πρέπει να τονιστεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει ότι το ποσό του δανείου που χορηγήθηκε στην Air Berlin δυνάμει της ενισχύσεως διασώσεως αποτελούσε μέρος των στοιχείων του ενεργητικού που απέκτησε η παρεμβαίνουσα στο πλαίσιο της επίμαχης συγκεντρώσεως.
- 136 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν αποδείχθηκε ότι το ποσό του δανείου που χορηγήθηκε στην Air Berlin αποτελούσε μέρος της επίμαχης συγκεντρώσεως, οπότε πρέπει να θεωρηθεί ότι η ενίσχυση διασώσεως δεν ήταν ικανή να επηρεάσει τη θέση στην αγορά ή την χρηματοοικονομική ισχύ των στοιχείων του ενεργητικού της Air Berlin που απέκτησε η παρεμβαίνουσα. Επομένως, η εν λόγω ενίσχυση δεν ήταν ικανή να μεταβάλλει την εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση της συγκεντρώσεως.
- 137 Κατά συνέπεια, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα πρέπει να απορριφθεί.

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, περί παραβάσεως του άρθρου 296 ΣΛΕΕ

- 138 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 296 ΣΛΕΕ για τον λόγο ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη. Προσάπτει ειδικότερα στην Επιτροπή ότι δεν ανέλυσε διεξοδικά το πραγματικό πλαίσιο της επίμαχης συγκεντρώσεως. Συγκεκριμένα, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε τα αποτελέσματα της συγκεντρώσεως αυτής στις αγορές Α & Π, ότι προέβη σε «σύντομη» ανάλυση του ενδεχόμενου συμφέροντος της παρεμβαίνουσας να υιοθετήσει στρατηγική αποκλεισμού και των αποτελεσμάτων μιας τέτοιας στρατηγικής επί του ανταγωνισμού, ότι δεν εξέτασε αν η βελτίωση της αποτελεσματικότητας που απορρέει από την επίμαχη συγκέντρωση αντισταθμίζει τα αντίθετα προς τον ανταγωνισμό αποτελέσματα που αυτή παράγει, ότι δεν εξέτασε αν διορθωτικά μέτρα θα μπορούσαν να εξαλείψουν τη σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού συνεπεία της εν λόγω συγκεντρώσεως και, τέλος, ότι δεν συνεκτίμησε την ενίσχυση διασώσεως.
- 139 Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 140 Κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, οι νομικές πράξεις που εκδίδουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης αιτιολογούνται.

- 141 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και να εκθέτει με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία τη συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εκδίδει την πράξη, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον έλεγχό του. Ως εκ τούτου, η απαίτηση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, ιδίως δε το περιεχόμενο της πράξεως, τη φύση των παρατιθέμενων στοιχείων της αιτιολογίας και το συμφέρον που έχουν ενδεχομένως για παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία αφορά η πράξη άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να παραθέτει εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία πράξεως πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα (αποφάσεις της 2ας Απριλίου 1998, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, σκέψη 63, της 22ας Ιουνίου 2004, Πορτογαλία κατά Επιτροπής, C-42/01, EU:C:2004:379, σκέψη 66, και της 15ης Απριλίου 2008, Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, σκέψη 79).
- 142 Επομένως, η Επιτροπή δεν αθετεί την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει αν, κατά την άσκηση της εξουσίας ελέγχου των συγκεντρώσεων, δεν συμπεριλάβει στην απόφασή της ακριβή αιτιολογία όσον αφορά την εκτίμηση ορισμένων πτυχών της συγκεντρώσεως που θεωρεί ότι είναι προδήλως αλυσιτελείς, στερούμενες σημασίας ή σαφώς δευτερεύουσες για την εκτίμηση της συγκεντρώσεως (πρβλ. απόφαση της 2ας Απριλίου 1998, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, σκέψη 64). Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση δύσκολα θα συμβιβαζόταν με την επιτακτική ανάγκη ταχύτητας και με τις σύντομες διαδικαστικές προθεσμίες τις οποίες οφείλει να τηρεί η Επιτροπή οσάκις ασκεί την εξουσία του ελέγχου των πράξεων συγκεντρώσεως και οι οποίες περιλαμβάνονται μεταξύ των ειδικών συνθηκών μιας διαδικασίας ελέγχου των πράξεων αυτών. Κατά συνέπεια, όταν η Επιτροπή κηρύσσει μια πράξη συγκεντρώσεως συμβατή με την εσωτερική αγορά βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 139/2004, η απαίτηση περί αιτιολογήσεως τηρείται εφόσον η απόφαση αυτή εκθέτει σαφώς τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή θεωρεί ότι η εν λόγω συγκέντρωση, ενδεχομένως κατόπιν τροποποιήσεων που επιφέρουν οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις, δεν παρακωλύει σημαντικά τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό της τμήμα, ιδίως με τη δημιουργία ή την ενίσχυση δεσπόζουσας θέσεως (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 13ης Μαΐου 2015, Niki Luftfahrt κατά Επιτροπής, T-162/10, EU:T:2015:283, σκέψη 100).
- 143 Εν προκειμένω, πρώτον, διαπιστώνεται ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 27 και 46 ανωτέρω, η Επιτροπή εξέθεσε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, τον λόγο για τον οποίο δεν προέβη σε εκτίμηση της επίμαχης συγκεντρώσεως σε καθεμιά από τις σχετικές αγορές Α & Π. Συγκεκριμένα, αφενός, εξήγησε ότι, δεδομένου ότι είχε διακόψει τις δραστηριότητές της πριν από την επίμαχη συγκέντρωση και ανεξάρτητα από αυτήν, η Air Berlin δεν δραστηριοποιούνταν πλέον σε καμία από τις αγορές Α & Π στις οποίες ήταν παρούσα προηγουμένως. Αφετέρου, ισχυρίστηκε ότι έπρεπε να εκτιμηθούν τα αποτελέσματα της συγκεντρώσεως στις αγορές των υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς επιβατών από ή προς τους αερολιμένες με τους οποίους συνδέονταν οι χρονοθυρίδες της Air Berlin για τον λόγο ότι οι εν λόγω χρονοθυρίδες δεν είχαν διατεθεί σε καμία συγκεκριμένη αγορά Α & Π.
- 144 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι, αφενός, η εκτίμηση της Επιτροπής σχετικά με το κίνητρο που θα είχε η παρεμβαίνουσα να αποκλείσει την πρόσβαση στις υπηρεσίες αερολιμενικών υποδομών των αερολιμένων του Βερολίνου παρατέθηκε επαλλήλως, δεδομένου ότι η Επιτροπή είχε

προηγουμένως κρίνει ότι η παρεμβαίνουσα δεν θα είχε πιθανώς την ικανότητα να αποκλείσει την πρόσβαση αυτή. Αφετέρου, η Επιτροπή έκρινε ότι, μολονότι μια αεροπορική εταιρία η οποία κατέχει δεσπόζουσα θέση μπορούσε βεβαίως να έχει κίνητρο να αποκλείσει την εν λόγω πρόσβαση, έπρεπε εντούτοις να επισημανθεί, εν προκειμένω, ο επαρκής αριθμός των διαθέσιμων για τις λοιπές αεροπορικές εταιρίες χρονοθυρίδων καθώς και η παρουσία ενός ανταγωνιστή στον αερολιμένα Berlin-Tegel, ο οποίος διέθετε μερίδιο χρονοθυρίδων στον εν λόγω αερολιμένα αντίστοιχο προς εκείνο της παρεμβαίνουσας κατόπιν της ολοκλήρωσης της επίμαχης συγκεντρώσεως. Εξάλλου, η Επιτροπή προσέθεσε ότι, κατά την έρευνα αγοράς που διεξήγαγε, δεν βρήκε αποδεικτικά στοιχεία ότι η παρεμβαίνουσα είχε προηγουμένως υιοθετήσει συμπεριφορά σκοπούσα στον αποκλεισμό της αγοράς.

- 145 Τρίτον, όπως προκύπτει από τη σκέψη 126 ανωτέρω, δεν συνέτρεχε λόγος ώστε η Επιτροπή να εκτιμήσει την ενδεχόμενη βελτίωση της αποτελεσματικότητας που θα προέκυπτε από την επίμαχη συγκέντρωση ή να εξετάσει ενδεχόμενες δεσμεύσεις που θα μπορούσε να προτείνει η παρεμβαίνουσα. Ομοίως, όπως προκύπτει από τη σκέψη 137 ανωτέρω, δεν συνέτρεχε λόγος ώστε η Επιτροπή να λάβει υπόψη της την ενίσχυση διασώσεως προκειμένου να εκτιμήσει την επίμαχη συγκέντρωση. Επομένως, τα διάφορα αυτά στοιχεία, τα οποία επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα, μπορούσαν, ορθώς, να θεωρηθούν από την Επιτροπή ως προδήλως άσχετα, οπότε, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 142 ανωτέρω, δεν μπορεί να της προσαφθεί ότι παρέβη την υποχρέωσή της αιτιολογήσεως παραλείποντας να τα μνημονεύσει στην προσβαλλόμενη απόφαση.
- 146 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει έλλειψη αιτιολογίας, οπότε ο έκτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα πρέπει να απορριφθεί.

Επί του αιτήματος της προσφεύγουσας να ληφθούν μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας

- 147 Με το δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο, βάσει του άρθρου 88 του Κανονισμού Διαδικασίας, να λάβει μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας σχετικά με την ενίσχυση διασώσεως, την παύση των δραστηριοτήτων της Air Berlin και την πώληση των στοιχείων του ενεργητικού της.
- 148 Εντούτοις, πρέπει να επισημανθεί, αφενός, ότι, κατά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, η προσφεύγουσα δεν ανέφερε, κατά τρόπο αρκούντως εμπεριστατωμένο, τους λόγους που μπορούν να δικαιολογήσουν το σύνολο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας τα οποία ζήτησε και, αφετέρου, ότι, όπως προκύπτει ιδίως από τις σκέψεις 28 έως 34 και 132 έως 136 ανωτέρω, τα εν λόγω μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας δεν είναι αναγκαία για να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί της προσφυγής.
- 149 Κατά συνέπεια, δεν συντρέχει λόγος να γίνει δεκτό το αίτημα της προσφεύγουσας περί λήψεως μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας.
- 150 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της, χωρίς να χρειάζεται να κριθεί το παραδεκτό του παραρτήματος C.2 του υπομνήματος απαντήσεως, το οποίο αμφισβητεί η Επιτροπή.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 151 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Polskie Linie Lotnicze «LOT» S.A. στα δικαστικά έξοδα.

Van der Woude

Kornezov

Buttigieg

Kowalik-Bańczyk

Hesse

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο, στις 20 Οκτωβρίου 2021.

(υπογραφές)